

ÇİĞDEMİN SESİ

Haziran - 2024

Sayı: 98

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ AYLIK ÜCRETSİZ ÇEVİRİMİÇİ DERGİ

Sahibi : Çiğdemim Derneği Yönetim Kurulu adına Fatih Fethi Aksoy

Yayın Kurulu: Dilek Yüceel, Elvan Akbay, Fatih Fethi Aksoy, Fatoş Gür, M. Sinan Kayalığıl,

Tüm yayın hakları saklıdır. Yayımlanan yazı, görsel ve bilgiler kaynak gösterilmeden alıntılanamaz. İmzalı yazılarda görüşler yazarlarına aittir.

“Evrensel insan değerlerine ve barışçılığa aykırı olmamak, hakarete yönelmemek koşuluyla kişisel görüş açıklama özgürlüğünü kullanmaktan yanayız. Bu hususları hukuk uzmanı komşularımıza danışıp onay aldıktan sonra, sorumluluğu yazarına ait olmak üzere yayımlıyoruz”.

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ

Çiğdem Mah. 1551.Cadde 14-A Çankaya/Ankara

+90 312 2852047

+90 530 6609583

dernek@cigdemim.org.tr

www.cigdemim.org.tr

0507 8685770

/cigdemimdernegi

HIZ KESMEDEN DEVAM EDİYORUZ!

Sevgili üyelerimiz ve komşularımız,

Yoğun geçen bir seçim dönemi sonrasında hız kesmeden etkinliklerimize ve çalışmalarımıza, yeni muhtarımızla birlikte devam ediyoruz.

Geçen ay içerisinde yaptığımız birçok etkinlikte dergimizde yer veremedik. Bazılarına önümüzdeki sayıda detaylı olarak yer vereceğiz.

Bu yıl kurduğumuz **Türk Halk Müziği Koromuz**, şef TRT Sanatçısı **Serbülent Yasun** yönetiminde çok başarılı bir yılsonu konseri gerçekleştirdi. **Gitar Atölyemizin** yılsonu gösterisi de bu yıl özel bir etkinlik olarak gerçekleştirildi ve **Bülent Alıç** yönetimindeki topluluk gösterisini gerçekleştirdi.

Bu yıl 19.sunu gerçekleştirdiğimiz **Komşuluk Günü Panayırımız** da neşeyle tamamlandı.

Gençleri etkinliklerimize katabilmek amacıyla yeni bir oluşum başlattık. **Dinamik Kulüp** adını verdiğimiz topluluk farklı bir bakış açısıyla etkinlikler planlamaya ve gerçekleştirmeye başladı. Ünlü yazar ve sinirbilimci **Prof.Dr. Sinan Canan** ile Can Yücel Parkında gerçekleşen söyleşi yüzlerce mahalleli tarafından izlendi. Bu grubumuzu izlemeye devam edin ve gruba katılın.

Yine mayıs ayı içerisinde **2. El ve Üretici Pazarı** gerçekleştirdik. Oldukça fazla sayıda katılımcı oldu. Bu etkinliği de devam ettireceğiz.

Yaz ayları boyunca yapacağımız çalışmalar için planlamalarımız devam ediyor. **Açık hava sineması** ve **park konserlerimiz** yakında başlayacak.

Süreç içerisinde üye sayımız artmaya devam ediyor. Güveniniz ve desteğiniz için teşekkür ediyoruz.

Bizi izlemeye devam edin.

ÇİĞDEMİM MAG (Mahalle
Afet Gönüllüleri)

Seçimlerden önce gündemimize aldığımız **Çiğdemim Mahalle Afet Gönüllüleri Ekibi** için ilk adımı attık. **MAG AME DER** ile hem dernek hem de muhtarlık olarak protokol imzaladık ve eğitimlere başladık.

Bu eğitimler önümüzdeki dönemde tekrarlanacak. Kaçıranlar bizi takip etsinler. Ekibe katılmak için bizimle iletişime geçmeniz yeterlidir.

ETKİNLİKLERDEN NASIL
HABERDAR OLABİLİRSİNİZ?

Tüm etkinliklerimizi öncelikle **mail** grubumuzla sonra **face-instagram** ve **X(twitter)** hesaplarımızdan paylaşıyoruz. Ayrıca **whatsapp** listemizle de duyuruyoruz.

Tüm sosyal medya hesaplarımızdan **/cigdemimdernegi** olarak bizi takip edebilirsiniz.

Whatsapp şu anda en çok kullanılan ve anında iletilebileceğiniz bir ortam. Whatsapp listemize dahil olmak için **05078685770** numaralı telefona bir mesaj göndermeniz ve bu numarayı kaydetmeniz yeterli.

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ OĞUZ
TANSEL SEMT KÜTÜPHANESİ

Otuzbinin üzerinde kitabımızı ücretsiz olarak 15 gün süreyle ödünç alabilirsiniz.

Çiğdem Mahallesi 1551 Caddesi Can Yücel Parkı İçerisinde Çankaya-Ankara

dernek@cigdemim.org.tr

www.cigdemim.org.tr

+90 312 2852047

Cumhuriyetimizin kuruluşunun 100. yılı dolayısıyla derneğimizce düzenlenen gezilerden birinde **Devlet Resim ve Heykel Müzesi**’ni gezerken komşumuz, değerli dostum **Ertan Göksu** ile bir ara gruptan ayrıldık, bina planı hakkında konuşarak yürümeye başladık. Amacımız, **İran Şahı Rıza Pehlevi**’nin 1934 yılında Türkiye’ye ziyareti sırasında kaldığı bölümü görmektir, bulamadık.

Bu yıl Şah’ın Ankara’ya gelişinin 90. yıldönümü. Ziyaret, Türkiye açısından olduğu kadar İran açısından da önemli idi. Şah, uzun bir hazırlık dönemi sonunda o günün koşullarında zorlu bir yolculukla 16 Haziran 1934 günü Ankara’ya ulaşmış ve toplam 28 gün Türkiye’de kalmıştı.

İran’a yeni atanan Büyükelçi **Hüsrev Gerede**, 1933 yılının ilk günlerinde güven mektubunu iletmek üzere Şah tarafından kabul edildi. Büyükelçinin bu ziyarete ilişkin Ankara’ya gönderdiği mesajda “*Şah Hazretleri şu sözleri söyledi*” diye başlayan satırları birlikte okuyalım: “*Sabırlı bir adam olduğum malumdur. Fakat iki şeyde sabrım kalmamıştır. Biri Avrupa’daki oğlumu görmek, diğeri dostum sevgili Gazi Hazretleriyle buluşmak ve tanışmaktır*”.

Ankara, 24 Ekim günü resmi ziyaret için Tahran’daki büyükelçisine talimat verdi ve hemen yolculuk programının yapılmasına başlandı.

Ziyaret programının hazırlanışı Türkiye hariciyesi açısından önemli bir olaydı, Tahran’dan Ankara’ya gelişinde her aşamasında basının yakın ilgisini çeken bir geziydi. Ankara’daki hazırlıkların tanığı, dönemin **Türk Ocağı** binasının mimar ve proje uygulayıcısı **Arif Hikmet (Koyunoğlu) Bey**, “*Ankara’dan Recep Peker’den bir telgraf aldım: Hemen Ankara’ya gel, önemlidir*” deniliyordu diye anlatacaktı.

Ankara’daki işlerini tamamlayıp İstanbul’da bulunan mimar, aynı gün Başkente hareket etti. Peker’in yanına gitti, İran şahının on gün sonra Ankara’ya geleceğini ve Türk Ocağı binasının misafir bölümünde kalacağını öğrendi. **Peker**, Şah’ın mevcut alafranga “abdesthaneyi” kullanamayacağı için tuvalet bölümünde değişiklik istiyordu. Sonrasını **Arif Hikmet Bey** anlatıyor:

“*Tanıdığım ustaları buldum... Hemen çarşıdan bir alaturka fayans taşı aldurdım ve tertibatını yaparak taşı yerine koydurdum. Yanına da yerden otuz santim yükseklikte bir musluk yaptırmayı da unutmadım*”.

Şah için Ankara’da bütün ayrıntısı önceden düşünülmüş programa uygun karşılama töreni düzenlendi ve uygulandı. Şah memnundu. İkinci gün, kaldığı binayı çok beğendiğini, mimarıyla tanışma isteğini yetkililere ilettiler. Koyunoğlu o günü anlatıyor:

“*Akşam otele bir memur geldi ve beni alarak Şah’ın yanına götürdü. Şah odada yalnızdı, yaverleri, muhafızları salonda oturuyordu. Odadan içeri girdim. Şah yerde halının üzerinde bağdaş kurmuş oturuyordu. Selam verdim, elini uzattı, öptüm. Bana yanına oturmamı söyledi. Şöyle dedi: ‘Çök bakayım yanına!’ Ben de çöktüm. Bir iki söz ettik. Azeri Türkçesiyle konuşuyordu. Yanındaki alçak masasının üstündeki şişeye elini uzattı ve ‘Konyak içersen?’ dedi. ‘Evet’ dedim. Kadeh filan yoktu, şişeyi verdi, bir iki yudum içtim, şişeyi masanın üzerine koydum. Şah masanın üzerindeki kutudan bir çikolata aldı, bana verdi teşekkür ettim. Şah: ‘Yaptığın saray çok hoşuma gitti. Men de böyle bir saray yaptırmak isteyrem. Bunu yapmak için Tahran’a gelir misen?’ dedi. ‘Evet’ dedim*”.

Arif Hikmet Bey, bir süre sonra İstanbul’a döndü. Ankara’dan gelecek haberi uzun bir süre bekledi. 1941 yılında Tahran’dan gelen haberi gazetelerden okudu: Şah tahtan indirilmişti. Yerine ülkenin son şahı olarak tarihe geçecek olan oğlu getirilmişti. Başkente eserler kazandıran, ancak elinde avucunda para kalmayan Arif Hikmet Bey, bu bilgiyi anıları arasına, “*Benim son umutlarım da artık ölüp gitmişti*” diye not etti.

Avrupa Birliği tarafından
finanse edilmektedir.

2 HAZİRAN
14.30-19.30

19.KOMŞULUK GÜNÜ PANAYIRI

KOMŞUNU DA AL GEL!

- MÜZİK- DANS
- SERGİLER, YARIŞMALAR
- YİYECEK-İÇECEK
- TANITIM VE SATIŞ MASALARI
- ÇANKAYA EVİ ZEYBEK
- ÇİĞDEMİM RİTİM TOPLULUĞU
- KOROPOSESİ

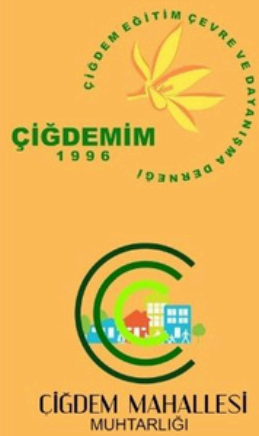

www.cigdemim.org.tr

0312 2852047

CAN YÜCEL PARKI

Çiğdem Mah. 1551.Cadde

ÇİĞDEMİM TÜRK HALK MÜZİĞİ KOROSU KONSERİ

**ŞEF
SERBÜLENT YASUN**

1 HAZİRAN 2024
Cumartesi
19.30

Ankara Fen Lisesi
AFLIVA Salonu

Teşekkürler

www.cigdemim.org.tr

0312 2852047

Premium Group
Eğitim Koçluğu & Dil Okulu

SUMBUL TOPÇU
GAYRİMENKUL DANIŞMANI
0537 511 77 02

Bu yazımda, **Atatürk**’ün ve yeni kurulmuş Cumhuriyetin, modern eğitim anlayışını ve ülkemizin geleceği olan gençlerin ne tür olanaklara sahip okullarda, nasıl bir eğitim almalarının hedeflendiğini yansıttığı için; Cumhuriyetimizin anıt okullarından **Ankara Cebeci Ortaokulu**’nu, ya da o yıllardaki adıyla “**Dördüncü Ortaokul**”unu anlatmak istiyorum. Ben de, bu güzide okulun mezunlarından biri olmaktan her zaman gurur duymaktayım. Yazımda, okulumun özelliklerine ait bazı anılarımı da paylaşacağım.

Yukarıda da belirttiğim üzere **Cebeci Ortaokulu**, Cumhuriyet döneminde Ankara’da inşa edilmiş olan dördüncü ortaokuldur. Şimdilerde unutuldu belki ama bu özelliğinden dolayı, uzun yıllar boyunca “**Dördüncü Ortaokul**” olarak bilinip, bu isimle anılmıştır. Yaş almış insanlarımızın çoğu, okulumuza hâlâ “**Dördüncü Ortaokul**” derler.

Cumhuriyetin ilanı ve başkent oluşu ile birlikte Ankara, hızlı bir büyüme sürecine girmişti. Dolayısıyla mevcut okullar artık ihtiyaca cevap vermiyordu. 1937 Yılına gelindiğinde Ankara’da sadece üç adet ortaokul vardı. Bunlardan birincisi, şimdiki **Kurtuluş İlköğretim Okulu** binasında faaliyet gösteren “**Birinci Ortaokul**”; ikincisi, günümüzde Anafartalar Lisesi’nin bulunduğu yerdeki küçük bir binada eğitim veren “**İkinci Ortaokul**”, üçüncüsü ise Numune Hastanesi’nin olduğu alanda o yıllarda var olan ve “**Taş Mektep**” diye adlandırılan binadaki “**Üçüncü Ortaokul**” idi.

Bu üç ortaokul, giderek gelişen ve büyüyen Ankara’nın ihtiyacını karşılayamadığından, Milli Eğitim Bakanlığı tarafından 06.08.1937 tarihinde Ankara’da yeni ortaokullar yapılmasına karar verildi. Bu amaçla Hamamönü semtinde, Vakıflar Genel Müdürlüğü’nün odun kömür depoları olarak kiraya verilmiş 13.444 m²’lik arsası, ortaokul yapılmak üzere 08.07.1938 tarihinde Vakıflar Genel Müdürlüğünden 26.880 liraya satın alındı.

Burada inşa edilecek 15 dersliği, spor ve konferans salonları, fizik, kimya, tabiat bilgisi laboratuvarları ile daha başka tesisleri içine alacak olan ortaokul binasının mimari projesi; Yahudi asıllı olmaları nedeniyle Hitler döneminde Almanya’yı terk etmek zorunda kalan ve İstanbul Güzel Sanatlar Akademisi’nin Mimarlık Bölümünde ders vermek üzere yurdumuza davet edilmiş olan **Profesör Mimar Bruno Taut** başkanlığında; yine aynı şekilde Almanya’dan ayrılarak yurdumuza gelen Yüksek **Mimar Franz Hillinger** ve Milli Eğitim Bakanlığı Teknik Büro Müdürlüğündeki Türk mimarlar tarafından hazırlanmıştır⁽¹⁾⁽²⁾.

Atatürk ve Cumhuriyetin öngördüğü modern eğitim anlayışının ve başkent mimarisinin önemli eserlerinden biri olan Cebeci Ortaokulu, 1939 yılında “**Dördüncü Ortaokul**” ismiyle eğitim öğretime açılmıştır. Okul, akılcı işlevli mimari tasarımıyla, Türkiye’deki okul yapılarına örnek olmuştur⁽³⁾.

Cebeci Ortaokulunun projesini hazırlayan bu iki ünlü mimar, Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi ile Ankara Atatürk Lisesi’nin de mimarlarıdır. **Bruno Taut** ayrıca; 1938 yılında Atatürk’ün naaşının konulduğu katafalkın çizimini 36 saat gibi kısa bir sürede gerçekleştirmiş, karşılığındaki 1.000 Liralık para ödülünü almayıp, sadece bir teşekkür mektubunu kabul etmişti. Kendisi aslında kalp hastasıydı ve katafalkın hazırlanması işini titizlikle yürütürken üşütüp zatürre olmuştu. Atatürk’ün vefatından çok kısa bir süre sonra o da vefat etmişti. Türk vatandaşı olmayan **Bruno Taut**, Edirnekapi Şehitliği’ne kabul edilip gömülen ilk gayrimüslimdir⁽⁴⁾.

1939 Yılında eğitim öğretime açılan **Cebeci Ortaokulu**'nda, fizik ve kimya dersleri için ayrı ayrı olmak üzere amfi biçiminde (yani arka sıralara doğru giderek yükselen tarzda) birer fizik ve kimya dershanesi bulunmaktaydı. Bulunmaktaydı diyorum; çünkü okula girişimizin 50. yılı nedeniyle 2018 yılında bir grup sınıf arkadaşım ile birlikte gerçekleştirdiğimiz ziyarette; günümüzde öğrenci sayısının hayli fazla olmasından dolayı, bu dershanelerin normal dersliğe dönüştürülmüş olduğunu üzülererek gördük.

Fizik ve kimya dershanelerinden başka, okulda ayrıca birer de fizik ve kimya laboratuvarı vardı. Fizik ve kimya laboratuvarlarında, her öğrencinin, derste anlatılan deneyleri yapabilecekleri şekilde deney masaları ve teçhizatı mevcuttu. Öğretmenler, eğer derste anlatacakları konularla ilgili deneyleri öğrencilerin yapmasını istiyorlarsa, dersi laboratuvarlarda işlerlerdi. Yok eğer deneyi sadece öğretmen kendisi yapıp göstererek anlatmayı düşünüyorsa o zaman da, dersi fizik veya kimya dershanelerinde yapardık.

Tabiat bilgisi ve biyoloji dersleri de zaman zaman tabiat bilgisi laboratuvarında işlenirdi. Bu laboratuvardaki deney masalarında, mikroskoplar ve gerekli teçhizat bulunmaktaydı.

Müzik derslerini ise amfi biçimindeki müzik dershanesinde, müzik öğretmenin çaldığı piyano eşliğinde yapardık.

Beden eğitimi dersleri, okulun giriş katında bulunan, zemini ağaç parke kaplı, kapalı spor salonunda yapılırdı. Beden eğitimi dersine başlamadan önce salonun hemen yanındaki soyunma odasında eşofmanlarımızı giyer, salona çıkardık. Spor salonunun yüksek tavanından aşağı iki adet halat sallanırdı. Bu halatlara tırmanırdık. Salonda, basketbol, voleybol, hentbol, salon futbolu oynanacak şekilde potalar, ağlar, kaleler ile birlikte; üzerinden atlamak için kasalar ve minderler bulunmaktaydı. Fakat açık söylemek gerekirse, bu kasalardan atlamak öğrencilerin korkulu rüyasıydı.

Ayrıca okulda kapalı bir sinema salonu vardı. Ankara sinemalarında birinci vizyonda yeni hangi filmler gösteriliyorsa, bizler okul sinemasında o filmleri izlerdik. Eğitim yılı başında öğrencilere 10 Lira karşılığında fotoğraflı birer sinema kartı verilirdi. Bu kartın etrafında 1'den 35'e kadar sayılar vardı. Her hafta sinemaya girerken, nöbetçi öğretmenler bu numaralardan birini çizirdi.

Kız öğrenciler cumartesi günleri saat 14.00'te, erkek öğrenciler ise pazar günleri saat 14.00'te sinemaya girerdi. Şimdilerde o sinema salonu, bizim dönemimizde dahil çok uzun yıllar okul müdürü olarak görev yapmış ve ismi Cebeci Ortaokulu ile adeta özdeşleşmiş olan müdürümüz rahmetli **Hamdi Özveren**'in adına ithafen "**Hamdi Özveren Toplantı Salonu**" olarak işlev görüyor. Bu vesile ile Sayın Hamdi Özveren'i rahmet ve saygı ile anmak istiyorum.

O yıllarda öğrencilere el becerileri kazandırmaya çok önem verilirdi. Bu amaçla, yıllık eğitim öğretim programlarında “**elişi dersi**” yer almaktaydı. Bu ders, okulun bodrum katındaki geniş elişi atölyesinde yapılırdı. Söz konusu atölyede, her öğrencinin kullanabileceği miktarda çeşitli marangoz aletleri, her dört öğrenci için büyük marangoz iş tezgahları vardı. Söz konusu iş tezgahlarının her köşesinde birer mengene bulunurdu; böylece her köşede bir öğrenci işini rahatlıkla yapabiliirdi. Hatırladığım kadarıyla, elişi dersinde hepimiz kendimize ağaçtan zarf açacağı ve kalem kutusu, ayrıca mukavva büyük boy resim dosyası, çok amaçlı mukavva kutu ve kitap ciltlemek için cilt tezgahı imal etmiştik. Zarf açacağı ve kalem kutularını bitirince, yakma aleti ile üzerlerine çeşitli motifler işleyip süslemiş, ardından da verniklemiştik. Mukavva dosya ve çok amaçlı mukavva kutuların dış yüzeylerini kaplamak için gerekli olan desenli kağıtları da yine elişi dersinde, muhtelif renkte boyalar ve beyaz tutkal kullanmak suretiyle bizler yapmıştık. Kendi üretimimiz cilt tezgahlarında kitaplar ciltlemiştik. O yıllarda okul kütüphanesindeki kitapların bir kısmı, el işi derslerinde öğrenciler tarafından ciltlenmişti.

Resim derslerini ise okulun en üst katındaki büyük, ferah, aydınlık ve bol pencereli resim salonunda yapardık. Pencerelerden gördüğümüz manzaraları resim kağıdına aktarmaya çalışırdık. Bazen de ortaya konulan vazo, çiçek ya da farklı meyvelerin resimlerini yapardık.

Öğrencilerin sanat konusundaki yeteneklerinin ortaya çıkarılması ve el becerilerinin geliştirilmesi maksadıyla okullarda müzik, resim ve elişi derslerine önem verilmesi ve Cumhuriyet döneminin başlarında inşa edilmiş olan **Cebeci Ortaokulu’nun**; müzik derslerinin müzik dershanesinde, resim derslerinin resim salonunda, elişi derslerinin ise kapsamlı bir elişi atölyesinde yapılacak şekilde planlanıp inşa edilmiş olması, gerçekten çok önemliydi. **Köy Enstitülerinin** mimarı, büyük eğitimci **İsmail Hakkı Tonguç’un** da, **Köy Enstitülerinde** bu hususlara özel önem verdiğini biliyoruz. Kendisi aynı zamanda bir resim, elişi öğretmeni olan İsmail Hakkı Tonguç bu alanda Almanya’da eğitim almış; orada okullarda ciltçilik de yapılabilen elişi derslikleri olduğunu görmüş; Anadolu’nun çeşitli illerinde görev yaptığı öğretmen okullarında resim ve elişi derslikleri kurmuş, öğrencilere kitap ciltlemeyi de öğretmiş; buralarda öğrencilerin el becerilerinin geliştirilmesine ve hayata hazırlanmalarına büyük önem vermişti. Tüm bunları dikkate alınca; bizim öğrencilik yıllarımız da dahil, okullarda bu derslere önem verilmesinde, o dönemin eğitim anlayışının etkisinin olduğunu düşünüyorum.

Ayrıca, ortaokulların eğitim öğretim programlarındaki seçmeli **tarım ve ticaret derslerinden** de kısaca bahsetmek istiyorum. O yıllarda ortaokul öğrencileri, bu iki dersten birini seçmek zorundaydılar. Elişi dersi gibi bu iki dersin de; ortaokullardaki eğitimin, yaşamla bütünleşmesine yönelik olmasının ve öğrencilerin mümkün olduğunca donanımlı bir şekilde yetişmelerinin amaçlandığına birer örnek olduğunu düşünüyorum. Ben **Cebeci Ortaokulu’nda** ticaret dersini seçmiştim. Ortaokuldan mezun olduğumda, neredeyse küçük ölçekli bir ticarethanenin defterlerini tutabilecek düzeyde muhasebe bilgisine sahiptim.

Biraz da **Cebeci Ortaokulu’nun dersliklerinin** özelliklerinden bahsetmek istiyorum. Her sınıfta kapı ile kara tahtanın arasında iki kapaklı birer dolap bulunurdu. Söz konusu dolabın sağ yanında, matematik derslerinde tahtaya geometrik şekiller çizmek için kullanılan her biri tahtadan ve büyük boyutlu olan tebeşirli pergel, cetvel, gönye ve iletke vardı. Dolabın sol tarafı ise raf raf bölünmüştü. Bu raflarda, coğrafya ve tarih dersleri için gerekli Türkiye siyasi ve fiziki, Asya, Avrupa, Amerika, Afrika ve Avusturalya kıtalarına ait haritalar ile dünya haritası; ayrıca tarih derslerinde kullanılmak için çeşitli haritalar ve bir de uzun harita sopası bulunmaktaydı.

Okuldaki tüm dersliklerin ve odaların pencereleri çift pervazlıydı. Bu art arda iki pencere arasındaki durgun hava katmanı vasıtası ile ısı yalıtımı ve yakıt tasarrufu sağlanması yanında, dış ortamdaki seslerin; öğrencilerin dikkatlerini dağıtmaması da amaçlanmıştı. Ayrıca öğrencilerin boy hizasındaki alt camlar beyaz boya ile boyanmıştı. Böylece öğrenciler ders sırasında dışarı ile ilgilenemezlerdi.

Cebeci Ortaokulu’ndan bahsederken, öğrencilerin kitap okumasının ve Türkçeyi doğru öğrenip kullanmalarının nasıl teşvik edildiğini göstermesi açısından birkaç örnek vermek isterim:

Okulda **kitaplık kolu** faaliyetlerine büyük önem verilirdi. Her sınıfta bir sınıf kitaplığı ve bu kitaplıktan sorumlu, “sınıf kitaplık kolu görevlisi” vardı. Bu arkadaşımız, isteyen öğrencilere ödünç kitap verir ve bunu bir deftere kaydederdi. Sınıf kitaplık kolu görevlileri, ceketlerinin sol kol ağzına, pembe renkte geniş bir kurdele takarlardı.

Okulumuzda ayrıca tüm öğrencilerin kullanımına yönelik oldukça zengin bir kütüphane ve okuma salonu vardı. Bu kütüphaneden, öğrenciler istedikleri kitapları ödünç olarak alıp okuyabilirler; ayrıca okuma salonunun sessiz ortamında ders çalışabilirlerdi. O yıllarda, evlerinde çocukları için ayrı oda bulunmayan ve ders çalışmaları için uygun şartları olmayan genellikle çok çocuklu ailelerin çocukları için bu çalışma salonunun önemi büyüktü.

Cebeci Ortaokulu’nda her eğitim öğretim yılı başında, son sınıflardaki başarılı öğrenciler arasından bir adet “**okul kitaplık kolu başkanı**” seçilirdi. Okul kitaplık kolu başkanının bir odası; odasında masası, koltuğu, iki sandalye ve ses yayın sistemi bulunmaktaydı. Şunu da belirteyim; sınıfların tamamında, öğretmenler odasında, laboratuvarlarda ve bahçede hoparlörler mevcuttu. Okulun ses yayın sistemi vasıtası ile okul müdürü ve okul kitaplık kolu başkanı, odalarından tüm okula seslenebilirlerdi. Okul kitaplık kolu başkanının iki yardımcısı olurdu. Okul kitaplık kolu başkan yardımcıları, ceketlerinin sol kol ağzına pembe renkte geniş kurdele üzerine bir sıra dar beyaz kurdele; okul kitaplık kolu başkanı ise pembe geniş kurdele üzerine iki sıra dar beyaz kurdele takardı. Bu ekip teneffüslerde, sınıflardaki ve okul bahçesindeki öğrencilere şiirler, kısa skeçler sunar; klasik müzik eserleri dinletir; özel günlerle ilgili yayınlar yaparlardı. Okul kitaplık kolu başkanlığı çok itibarlı bir görevdi ve tüm öğrencilerin hayaliydi.

Bizim öğrencilik yıllarımızda, **Türk Dil Kurumu’nun (TDK)** Ankara Kavaklıdere’deki binasında, her ayın bir cumartesi gününde tanınmış yazar, şair ve edebiyatçılar tarafından **Türk Dili** konusunda konferanslar verilirdi. **Türk Dil Kurumu**’nda bu tür düzenli konferanslar hâlâ devam ediyor mu bilemiyorum. Türkçe öğretmenimiz rahmetli **Muharrem Mercanligil**, bizlerden bu konferanslara gidip anlatılanları dinlememizi, notlar tutmamızı; katılan arkadaşlarımızdan birinin, tutulan notları toplayıp bir hazırlık yapmasını ve haftanın ilk Türkçe dersinde, o haftaki konferans ile ilgili olarak sınıfı bilgilendirmesini isterdi. Ayrıca konferanslara gidenlere de teşvik olsun diye birer artı puan ile birlikte, “**Varlık Edebiyat ve Sanat Dergisi’nin**” o ayki sayısından armağan ederdi. Sınıf arkadaşlarımızla beraber söz konusu konferansları hiç kaçırmaz; orada anlatılanları, tartışılan konuları büyük bir dikkatle dinleyip notlar alırdık. **Yakup Kadri Karaosmanoğlu, Cahit Külebi, Aziz Nesin, İsmail Hakkı Baltacıoğlu, Oktay Akbal, Agah Sırrı Levend**; bir ortaokul öğrencisi olarak konferansına katıldığımız ilk aklıma gelen önemli edebiyatçılardan bazılarıydı. Burada, Türkçe öğretmenimiz Sayın **Muharrem Mercanligil**’i de rahmet ve saygı ile anıyorum.

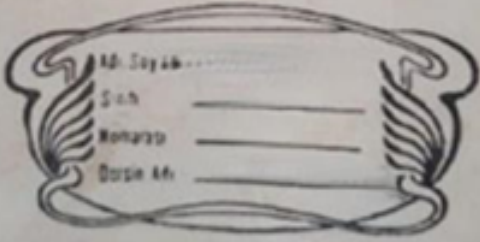
Ne mutlu, çok uzun yıllar sonra bile adları ve emekleri övgü ile anılan Sayın **Hamdi Özveren** ve Sayın **Muharrem Mercanligil** gibi saygın ve değerli eğitimcilere.

O yıllarda okullarda, öğrencilerin el yazısı ile düzgün yazı yazmalarına ayrıca önem verilirdi. Bu nedenle eğitim öğretim programlarında “**yazı dersi**” vardı. **Cebeci Ortaokulu**’nda da öğretmenlerimiz, güzel ve düzgün el yazısı kullanılmasına büyük hassasiyet gösterirlerdi. Yazı dersleri için özel yazı defterlerimiz olurdu. Hokka, divit uçlu kalem ve dolma kalem kullanarak el yazısı ile güzel yazı yazmanın tekniklerini öğrenirdik.

Cebeci Ortaokulu’ndaki diğer öğrenci kolları faaliyetlerinden de biraz bahsetmek isterim. Okulumuzda disipline çok önem verilirdi. Bu disiplinin sağlanmasında öğrencilerin aktif görevleri vardı. Her sınıfın bir **sınıf mümessili** (şimdiki adıyla sınıf başkanı) olurdu. Kimin sınıf mümessili olduğunun anlaşılabilmesi için bu öğrenciler ceketlerinin sol kol ağzına kırmızı renkte geniş bir kurdele takarlardı. Sınıf mümessilleri, boş derslerde ve teneffüslerde sınıfta disiplini sağlar; gürültü yapanların, birbirlerine zarar verecek türde davranışlarda bulunanların numaralarını tahtaya yazar; bunları okul baş mümessiline bildirirlerdi. Ayrıca bir de koridorlarda ve bahçede görevli “**koridor ve bahçe mümessilleri**” olurdu. Koridor mümessilleri ceketlerinin sol kol ağzına sarı renkte, bahçe mümessilleri ise yeşil renkte geniş kurdele takarlardı. Bu mümessiller koridorlarda ve okul bahçesinde disiplini sağlarlar; merdivenlerde birbirini iten, koridorlarda gürültü yapan; bahçede diğer öğrencilere sataşan, çelme takan, tehlikeli şakalar yapan, kavga eden öğrencilerin numaralarını alıp okul baş mümessiline bildirirlerdi. Okulun, son sınıf öğrencileri arasından seçilen bir de “**baş mümessili**” olurdu ve ceketinin sol kol ağzına kırmızı renkte geniş kurdele üzerine iki sıra dar beyaz kurdele takardı. Sınıf, koridor ve bahçe mümessillerinin hepsinin adeta amiri konumundaydı. Okul baş mümessilliği çok havalı ve ayrıcalıklı bir görevdi. Okul içerisinde, sadece öğretmenler tarafından kullanılan ana merdivenler, öğrenci olarak bir tek okul baş mümessiline serbestti.

Burada haliyle şu soru akla geliyor: Peki sınıf, koridor ve bahçe mümessillerinin, yaramazlık yaptıkları için numaralarını okul baş mümessiline ilettiği öğrencilere sonuçta nasıl bir ceza veriliyordu? O yıllarda hemen tüm okullarda geçerli olan, “**anında cezalandırarak disiplini sağlama yöntemi**” tabii ki **Cebeci Ortaokulu**’nda da uygulanıyordu. Okulda diğer görevlerinin yanında, yaramazlık yapan öğrencileri cezalandırmaktan da sorumlu bir müdür yardımcısı vardı. Beyaz seyrek saçlı, çok açık mavi gözlü, daima çatık kaşlı, yüzü hiç gülmeyen, aslında din dersi öğretmeni olan bu müdür yardımcısının öğrenciler arasındaki lakabı “**Fantoma**” idi. Bütün öğrenciler kendisinden çok çekinirlerdi. Bu öğretmenimiz öğrencileri, ellerine sopasıyla vurarak cezalandırırdı. Günümüzdeki öğrenciler ve veliler için bu cezalandırma yöntemi kabul edilemez gelecektir mutlaka ama o yıllarda anne ve babaların çocuklarını okula “**eti sizin, kemiği bizim**” anlayışı ile verdiklerini düşünürsek, bu yöntem o zamanlar hiç de yadırganmazdı. Kaldı ki, eğer cezalandırılan çocuk, bu durumdan akşam evde bahsederse, ebeveynlerinden de azar işitip hatta belki bir cezaya daha maruz kalması çok normaldi.

CEBECİ ORTAOKULU KOOPERATİFİ

Okulumuzun arka tarafında bir kantin vardı. Teneffüslerde sıraya girer; simit, gazoz alırdık. Her yıl okullar açılmadan hemen önce, o eğitim öğretim döneminde kullanacağımız defterlerimiz, kitaplarımız ve ihtiyaç duyduğumuz kırtasiye malzemeleri, bu kantinde piyasaya göre daha uygun fiyatlarla satılırdı. Böylece okul aile birliğine de gelir sağlanmış olurdu. Defterlerin tamamının üzerinde okulun arması basılıydı.

Kantinde bizler için çok değerli olan okulumuzun rozeti de satılırdı. **Cebeci Ortaokulu**'nun öğrencisi olduğumuzda ilk yaptığımız şeylerden biri, kantinden okul rozeti almak ve ceketlerimizin yakasına takıp, gururla taşımaktı. Cebeci Ortaokulunun öğrencileri, okullarına büyük bir aidiyet duygusu ile bağlıydılar. Tabii ki bunda, yukarıda bir kısmını sayabildiğim özelliklere sahip bu mükemmel okulun öğrencisi olmanın yanında, okuldaki eğitim anlayışının ve her biri birbirinden değerli saygın öğretmenlerin payı büyüktü. Söz konusu rozet, aslında bu aidiyet duygusunun somut simgesiydi. Cebeci Ortaokulunun öğrencisi olmak, hepimiz için büyük bir onurdu. O duyguyu bugün bile hâlâ içimizde taşıyoruz. Öyle ki; 1968-1971 yıllarında aynı sınıfta okumuş olan yaklaşık 20 arkadaşımız, mezuniyetimizin üzerinden 53 yıl geçmiş olmasına rağmen, okul günlerindeki sıcak arkadaşlık ilişkisini hâlâ sürdürmekteyiz. Bizleri birbirimize bağlayan en önemli şey, **Cebeci Ortaokullu** olmaktır. Bu arkadaşlarımızla sık sık bir araya gelip o günlerle ilgili güzel anılarımızı paylaşp, daima canlı tutmaya çalışıyoruz; bundan da büyük keyif alıyoruz.

Cebeci Ortaokulunu anlatırken büyük şair **Cahit Külebi**'yi anmadan ve onun ünlü **Cebeci Köprüsü** şiirinden söz etmeden geçmek istemedim. Çünkü şairin bahsettiği, korkulukları kara boyalı **Cebeci Köprüsü'nün** biz Cebeci çocuklarının yaşamında ayrı bir yeri vardır. Örneğin 1963-1971 Yılları arasında beş yıl **İltekin İlkokulu**, üç yıl da **Cebeci Ortaokulu** dönemi olmak üzere toplam sekiz yıl her gün arkadaşlarımızla birlikte anılan tahta köprüden geçtik. Ama ne yazık ki, Cebeci'nin simgelerinden biri haline gelmiş, şiirlere konu olmuş o meşhur tahta köprü bugün artık yok.

Cebeci Ortaokulundan bahsederken, okulumuzdan mezun olmuş bazı ünlü isimleri de anmak istiyorum. Hepimizin tanıdığı **Yıldız Kenter**, **Nurhan Damcıoğlu**, **Cihan Ünal** ve üç Grammy ödüllü dünyaca ünlü **Tenor Bülent Bezdüz** gibi değerli sanatçılar; şair ve yazar **Gülten Akın**, yazar **Necati Tosuner**; **Hüsamettin Cindoruk**, **Hikmet Çetin**, **Dr. Işın Çelebi** gibi siyasetçi ve devlet adamları; Yargıtay Eski Başkanlarından **Hasan Gerçeker**; Ankara'nın en eski eczanelerinden olan Ulus'taki **Derman Eczanesi**'nin sahibi Hekim ve Eczacı **Niyaz Dermancı**; Ankara'da bir dönem pek çok konut, otel ve sağlık kurumunun tasarımını gerçekleştiren Yüksek Mimar Mühendis **Kadri Kalaycıoğlu**, okulumuzdan mezun olmuş tanınmış isimlerden bazılarıdır.

İşte **Atatürk** ve yeni kurulmuş olan cumhuriyet; ülkenin geleceği olan gençlerin, böyle olanaklara sahip modern okullarda yetişmelerini istemişti.

(NOT: Okula ait fotoğraflar, (2) no.lu kaynakçadaki Cebeci Ortaokulu Belgeseli videosundan alınmıştır.)

KAYNAKÇA :

(1) https://cebeciortaokulu.meb.k12.tr/icerikler/okulumuzun-tarihcesi_14175785.html

(2) Cebeci Ortaokulu Belgeseli videosu <https://www.youtube.com/watch?v=2AXYE7gAJC4>

(3) <https://www.goethe.de/ins/tr/ank/prj/urs/gebl/bill/cebl/trindex.htm>

(4) <https://www.sozcu.com.tr/ilber-ortayli-ataturkle-birlikte-ondan-kisa-sure-sonra-olen-bruno-tautu-da-anmaliyiz-wp2084788>

DOĞADA ÇÖP YOK!

- Büyük resmin çok küçük bir parçasını iyileştirmek için çalışıyoruz.
- Evsel organik atıkları, miadı geçen ilaçları ve doğadan gelen park- bahçe atıklarını sahipleniyoruz.
- Kaynağında karıştırılmış atıkların tesislerde ayrıştırılma maliyeti çok yüksek!
- Ülkemizde düzenli depolama alanı 88.
- Düzensiz (Vahşi Depolama) Alanı 2000 civarında.
- Ayrıştırma ve dönüşümde öncelikle öncelikler değişmelidir.
- Ekolojik ve ekonomik kayıpların farkındayız.

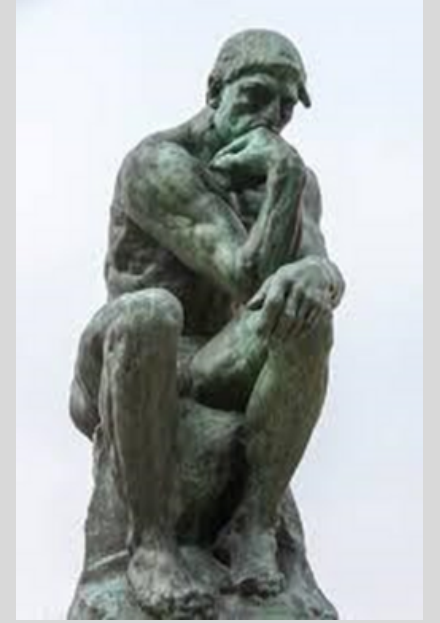
Tel: (0312) 285 2047 - 0530 660 9583

Çığdem Mah. 1551.Cadde No:14-A

Çankaya-Ankara

www.cigdemim.org.tr

Bu ayki yazım; **Adnan Binyazar**'ın denemelerinin toplandığı **Toplum ve Edebiyat** kitabının bir bölümü olan “**Yaratma Tutkusu**” hakkında. Kütüphanede “Sanat” bölümünde **30210 no.lu kitap**.

Stefan Zweig, dostu **Rodin**'i görmeye gider. **Rodin**, yontusunun başındadır. **Zweig**'i uzaktan elini sallayarak selamlar, “*Omuzunda bir fazlalık var, onu traşlayıp geliyorum*” der. 48 saat sonra işi ancak bitmiştir.

Sanat, varlığı sonsuzluğa erdirmektir. Yaratma tutkusu, en yakın arkadaşını ve zamanı da öteler. Bunun bilincinde olmayanlar, sanatı oyalanma sanırlar.

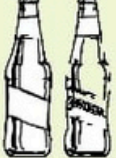
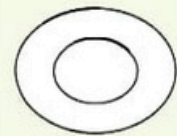
Raffaello, sevgilisini sonsuzlaştırma tutkusuyla, Papa'nın, kardinallerin onu yok edeceğini bile bile, o güzelliğin ardına düşmüştür.

Vermeer çevresini saran onca soylu kadını görmemiş, oda hizmetçisi “**İnci Küpeli Kız**”ın üzüm parlağı yüzüne güzelliğin duygu tarihine işlemiştir.

İyi şiir, söz incidir; kötüsünün sürüsüne bereket! Güneşin önüne gelen el kadar bulutun, aydınlığı körelttiği gibi, kötü de güzelliğe gölge düşürür.

Sanat, kalabalığın değil, bireysel yaratıcılığın ürünüdür. Ne kadar gölgelense de, sanatsal yaratıcılık, güneşini özünde taşır.

20. yüzyılda hapislerde çürütülen **Nazım Hikmet**'i; 21. Yüzyıla taşıyan, daha da ötelere götürecek olan, ondaki bu güç, o yaratma tutkusu değil midir?

Çöp yapma!Dönüşümyap!							Bilinçli ol,doğayı koru!
	Cam şişe 4000 yıl	Ciklet 5 yıl	Kutu kola 10 yıl	Pet şişe 400 yıl	Sigara filtresi 2 yıl	Pil 300 yıl	
							
	Çakmak 100 yıl	Kağıt gazete 3 ay	Alüminyum 100 yıl	Telefon kartı 1000 yıl	Kaset 100 yıl	Plastik tabak 500 yıl	

MEÇHUL ÇİÇEK

F. Yaşar Akdoğan - Dünya Bir Vadi Sitesi

Henüz buz kesmedi
pınarları yüreğimin
mecalsız kanat çırpışları
gökyüzünde küçük bir serçenin
düşecek diye ödüm kopar
dalında kurumuş
adı bence meçhul bir çiçeğin

NEDİR BU GYK?

GYK= Genişletilmiş Yönetim Kurulu

Yönetim Kurulu asil ve yedek üyeleri (7+7=14 kişi)

Denetim Kurulu asil ve yedek üyeleri (3+3=6 kişi)

Önceki dönem yönetim ve denetim kurullarında
görev almış olan üyeler

Onur üyeleri

Topluluk sorumluları (edebiyat-sinema-korolar vs.)

Eski-yeni muhtarlar ve azaları

**Tüm GYK üyeleri yönetim toplantılarına katılıp
görüşlerini iletebilir ve karar alma süreçlerine
katılabilirler.**

www.cigdemim.org.tr

+90 312 285 20 47
+90 530 660 95 83

/cigdemimdernegi

%100 DOĞAL

ELMA SİRKESİ

Ev Yapımı

₺100

Burs fonu
yararına
dernekte
satılmaktadır.

ELMA SİRKESİNİN 20 BENZERSİZ KULLANIM ALANI!

1. Toksinlerden arındırır	11. Nezleye iyi gelir
2. Saçı şekillendirir	12. Doğal bir deodoranttır
3. Dişi beyazlatır	13. Mantar karşıtıdır
4. Reflüyü geri döndürür	14. PH ı düzenler
5. Kilo vermeye yardımcı	15. Varisli damarları açar
6. Evi temizler	16. Cilt toniğidir
7. Alerjileri rahatlatır	17. Lekeleri azaltır
8. Mantarı temizler	18. Kan şekerini dengeler
9. Güneş yanığını yatıştırır	19. Kan basıncını düşürür
10. Pireleri uzaklaştırır	20. Sigilleri uzaklaştırır

www.cigdemim.org.tr
0312 2852047

28-30 HAZİRAN
2024

www.cigdemim.org.tr
0312 2852047

GEZİ ÜCRETİ: 15.050 TL.
Üyelere 15.000 TL

KASIMİYE MEDRESESİ-ESKİ MARDİN-ULU CAMİİ-KÜLTÜR SOKAĞI-ABBARALAR-ŞEHİDİYE CAMİİ-ESKİ
PTT BİNASI-REYHANI GECESİ-DARA ANTİK KENTİ-MOR GABRİEL MANASTIRI-SILA KONAĞI-TELKARİ
VE GÜMÜŞÇÜLER ÇARŞISI-KAFRO KÖYÜ-HASANKEYF-ZEYNEL BEY TÜRBESİ VE DİĞER ESERLER-
DİYARBAKIR SURLAR-KEÇİ BURCU-DİYARBAKIR ULU CAMİİ-ON GÖZLÜ KÖPRÜ-HASANPAŞA HANI-
DÖRT AYAKLI MİNARE

GEZİ KAPSAMINDA VERİLECEK HİZMETLER: Havaalanı transferleri, sandviç paketi ikramı, Uçak
Biletleri, gezi alanlarında özel araçla ulaşım, 2 Gece Otel Konaklaması, 2 Sabah Kahvaltısı, 3 Akşam
Yemeği (1 Reyhani gecesinde, 1 Otelde, 1 Diyarbakır Restaurantta Yöresel), Yöresel Reyhani Gecesi
Etkinliği, TÜRSAB seyahat sigortası, Anka Tur acenta refakati, Mili Park giriş ücretleri, tüm çevre
gezileri ve rehberlik hizmetleri.

GEZİ ÜCRETİNE DAHİL OLMAYAN HİZMETLER: Öğle Yemekleri ve Alınan İçecekler, Müze ve Ören
yeri Giriş Ücretleri ve Kişisel Harcamalar gezi ücretine dahil edilmemiştir.

YOĞA KULÜBÜ

MÜZİK/ EĞLENCE KULÜBÜ

90's Karaoke

KİTAP KULÜBÜ

FARKINDALIK ATÖLYESİ

KULÜP DİNAMİK

*AKSİYON İSTEYEN ÇİĞDEMİM DERNEĞİ GENÇ OLUŞUMUDUR.

SİNEMA KULÜBÜ

FELSEFE/ MUNAZARA KULÜBÜ

GENÇLİK KAMPLARI

SPOR ETKİNLİKLERİ

ÇİĞDEMİM 1996

ÇİĞDEM MAHALLESİ MUHTARLIĞI

ÇİĞDEM EĞİTİM ÇEVRE VE DAYANISMA DERNEĞİ

CAMPING

BERKİN'İN ÖYKÜSÜ

Çetin Örgen - Ebru Sitesi

16 haziran 2013 sabahı
gezi günlerinden biriydi o gün
tıpkı taksim'deki gibi
göz gözü görmüyordu dumandan
eren sokak da karışmıştı

tomalar
akrepler
tazyikli su
biber gazı

ekmek almak için çıkmıştı evden berkin
koşuyordu

yaptığımen büyük spor umutla yarınlara koşmak
diye yazmıştı
bu kez biber gazına yakalanmamak için koşuyordu

14 yaşındaydı berkin
bi' koşu gider gelirim demişti anneciğine
renkli cam misketleri cebinde
ince bedeni seksek oynuyordu koşarken

çocuktu
kara kaşlı kara gözlü
sevgi dolu bir çocuktu
zeytin gözlüm diye severdi anneciği

genzi yanıyordu biber gazından
silahlar patlıyordu

birden
bir şarapnel sanki
başının tam sağ arka yanındaydı acısı
başını çevirdi
göz göze geldi
hınç
kin
nefret vardı
hınç
kin
nefret
gözlerini yaktı

biber gazı kapsülü kurşun gibi ağır
biber gazı kapsülü acımasızdı

bi' koşu gider gelirim demişti ama
bir ekmek verir misin abi
diyemedi

dokuz aya beş gün kalana dek
umut içinde bekletti sevenlerini
tetiği çeken o kirli el
sır oldu
görünmez oldu
bulunmaz oldu
buldurulmaz oldu

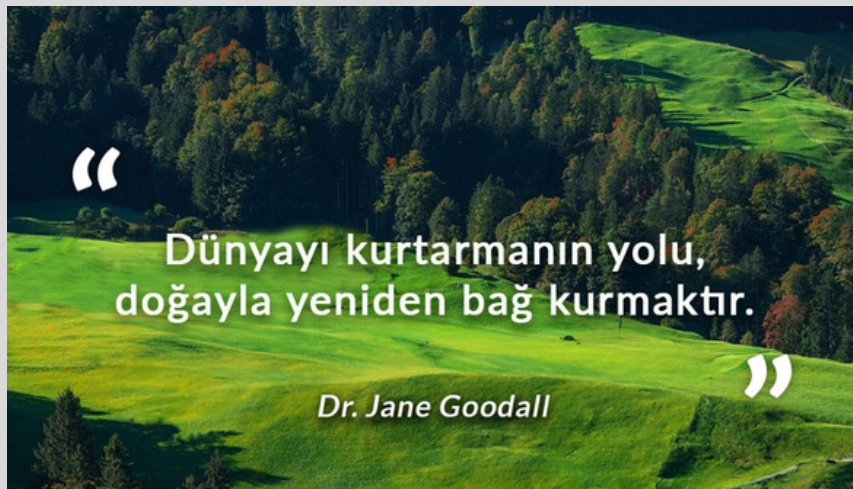
11 mart 2014 sabahı
ölüme uyandı

kocaman kara gözleri
daha bir kocaman
kalın gür yay kaşları
martı kanatlarında ışık

aydınlığa koşan umut oldu
ses oldu

zulme karşı
haksızlığa
acımasızlığa
sevgisizliğe karşı
komada tam 269 gün direnen bir simge oldu

o berkin elvan
gür kaşlı zeytin gözlü sevimli umut çocuk
milyonların yüreği oldu

“

Dünyayı kurtarmanın yolu,
doğayla yeniden bağ kurmaktır.

”

Dr. Jane Goodall

BİR BELGESEL BİR YÖNETMEN

8 Mayıs 2024 ÇARŞAMBA 20.00

YÖNETMEN - YAPIMCI Ece Soydam

Çankaya Belediyesi Hasan Ali Yücel Çankaya Evi, İsmail Hakkı Tonguç Salonu

YÖNETMEN ECE SOYDAM, MATHIEU DUMOND
YAPIMCI ECE SOYDAM
KAMERAAMAN EROL YAZICI, MATHIEU DUMOND, SELÇUK KARACAM
KURGU ÖZGÜR ARİKAN
SESLENDİREN LEVENT YILDIZ
YAPIM YÖNETİM YARIMCISI HAVA SARE GÖNEŞ
TRT BELGESEL

Çiğdemim Derneği'nin “Bir Belgesel Bir Yönetmen” etkinliği kapsamında, 08 Mayıs 2024 Çarşamba akşamı; yapımcılığını ve yönetmenliğini Sayın **Ece Soydam**'ın yaptığı “67° 49’ 32” KUZAY” belgeselini izledik.

TRT yapımı olan ve çekimleri Kanada'nın kuzey kutup bölgesinde gerçekleştirilen söz konusu belgesel; nüfusunun büyük bölümü yerli halk “İnuit'lerden” oluşan, yaklaşık 1.500 kişinin yaşadığı **Kugluktuk** kasabasında geçiyor. Yabancı hayatı biyoloğu olan Fransa vatandaşı **Mathieu Dumond**, 17 yıldır bu kasabada, **Inuit** olan eşi ve beş yaşındaki oğluyla birlikte yaşamını sürdürüyor. **Mathieu Dumond**, dünyanın en zorlu bölgelerinden biri olan bu topraklarda, geniş yabanıl alanların ve yaban hayvanlarının çekimlerini yapmaya çalışıyor. Aslında **Mathieu**'nun öyküsü; yalnızca bir kişinin değil, tehdit altındaki doğal yaşamı ve kültürüyle, dünyanın en önemli coğrafyalarından birinin öyküsüdür.

Bu ilginç ve güzel belgeseli, yapımcısı ve yönetmeni Sayın **Ece Soydam** ile birlikte izledik. Gösterimin ardından ise, çekimler süresince ekip olarak yaşadıkları zorluklar da dahil, belgesel ile ilgili çok keyifli bir sohbet gerçekleştirdik.

Sayın **Ece Soydam**, 1992 yılında Orta Doğu Teknik Üniversitesi (ODTÜ) İngilizce Öğretmenliği Bölümünü bitirdikten sonra, TRT Belgesel Programlar Müdürlüğü'nde göreve başlamış. Daha sonra iki yıl süreyle CNN Dünya Raporu programında çalışmış.

1996-1998 Yılları arasında Toronto Üniversitesi'nde (Kanada) Sosyal / Kültürel Antropoloji dalında yüksek lisans yapmış; özellikle Kızılderililer konusunda çalışmalar gerçekleştirmiş. Türkiye'ye döndüğünde, TRT kadrosuna geçen Sayın Soydam, 2002 yılında Santa Fe'de (ABD) “**Etnografik Film ve Görsel Antropoloji**” sertifika programını tamamlamış. TRT'de, ulusal ve uluslararası çok sayıda ödül alan yabancı hayatı belgeselleri yapmış.

2018 Yılında çekilmiş olan “**67 49 32 KUZAY**” belgeselinin şimdiye kadar kazanmış olduğu ödüller ve ödül adaylıkları şunlardır:

- Quetzalcoatl Uluslararası Yerli Filmleri Festivali (Meksika) – En İyi Uluslararası Belgesel Ödülü
- Walk the Doc Uluslararası Belgesel Festivali (Malezya) – En İyi Belgesel Ödülü
- Akdeniz Film Festivali Cannes (Fransa) – En İyi Çevre Filmi Ödülü
- Alaska Uluslararası Film Ödülleri (ABD) – Kodiak Ödülü
- Accolade Global Film Competition, Mayıs 2019 (ABD) – Mükemmeliyet Ödülü (Doğa, Çevre, Yaban Hayatı)
- Tulum Dünya Çevre Filmleri Festivali (Meksika) – En İyi Filmler Ödülü
- Matsalu Uluslararası Doğa Filmleri Festivali (Estonya) – Mansiyon Ödülü
- Natourale Doğa ve Turizm Filmleri Festivali (Almanya) – Mansiyon Ödülü
- 3. Altın Kuzgun Uluslararası Kutup Filmleri Festivali (Rusya) – Finalist
- 2. Krakow Uluslararası Green Film Festivali (Polonya) – Finalist
- İrlanda Yaban Hayatı Filmleri Festivali (İrlanda) – Finalist
- Kutup Filmleri Festivali (Norveç) – Finalist
- 12. Uluslararası Kuala Lumpur Eko Film Festivali (Malezya) - Finalist
- Innsbruck Doğa Filmleri Festivali (Avusturya) – Finalist
- Kış Filmleri Festivali (Fransa) – Finalist
- 3. Arctic Open Kutup Ülkeleri Filmleri Festivali (Rusya) - Finalist
- The Explorers Club Kutup Filmleri Festivali (ABD) – Finalist
- Çin Uluslararası Yeşil Film Haftası (Çin) – Resmi Seçim

İzleyenlerin büyük keyif almış olduğu gösterimin sonunda Sayın **Ece Soydam**'a, **Çiğdemim Derneği** adına, **Çiğdemim Derneği Genişletilmiş Yönetim Kurulu (GYK)** Üyesi Sayın **Ertan Göksu** tarafından, günün anısına derneğimizin yetiştirmiş olduğu çiçek ve **"Teşekkür Belgesi"** takdim edilmiştir.

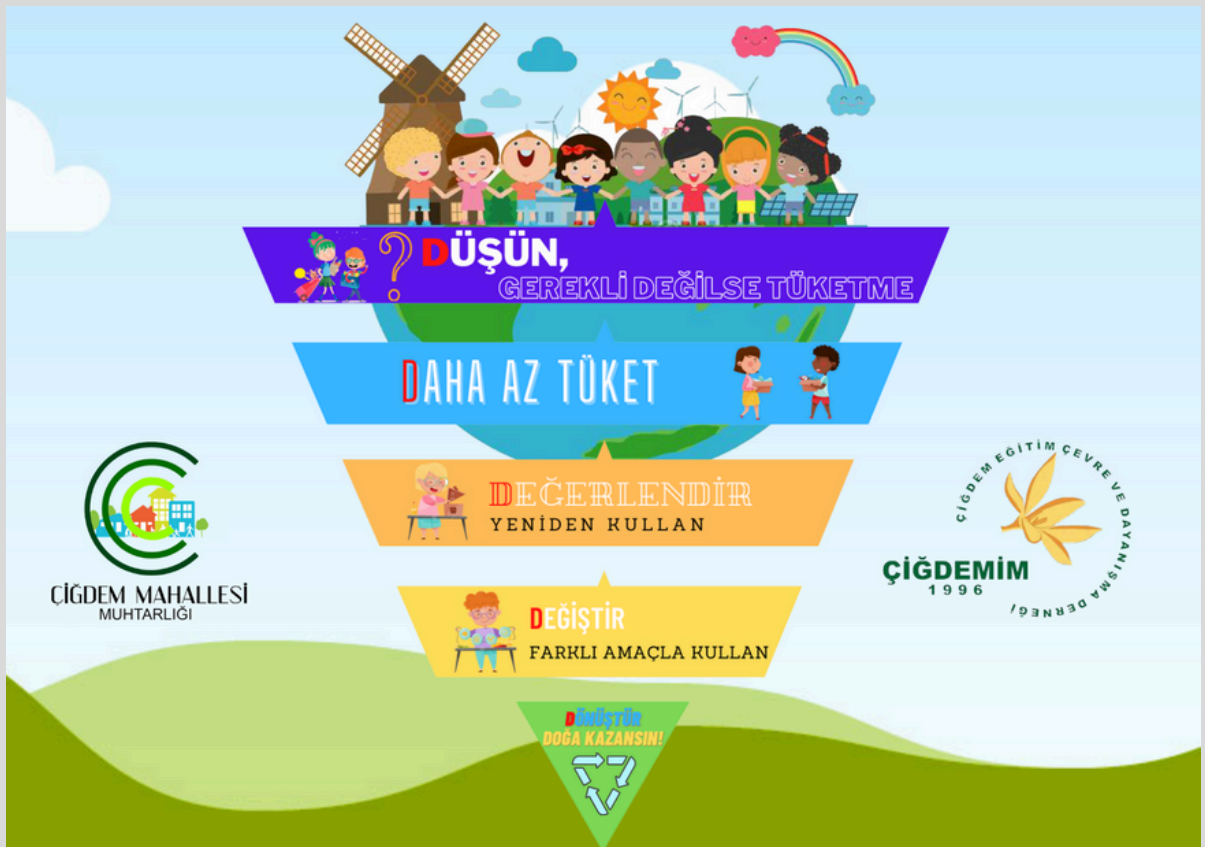
Avrupa Birliğı tarafından
finanse edilmektedir.

Dil Değışirse Dünya Değışir!

**TOPLUMSAL
CİNSİYET EŞİTLİĞİNE
DUYARLI DİL
KULLANALIM!**

www.cigdemim.org.tr

ÇİĞDEMLİ ÇOCUKLARIN YAPITLARI

Eserlerini gönderdiğiniz çocukların, yayınlanmasını istediğiniz bilgilerini ve fotoğrafları dernek@cigdemim.org.tr adresine gönderebilirsiniz

Kumru Acar - 5 yaş

Arven Bülbül
9 yaş

HERKÜL'ÜN KENTİ KARADENİZ EREĞLİ GEZİSİ (SÜRPRİZLİ)

Handan Özkan
Dünya Bir Şelale Sitesi

Herkese selam ve sevgiler. Bir katılımcı olarak sizlerle yaşadıklarımı ve öğrendiklerimi paylaşmak istedim. İlk olarak saat 07:00 de komşularımızla buluştuğumuz **Çiğdemim Derneği** önünden hareket ettik. Araçta boş koltuk olmayışı, ilginin çok fazla olduğunun kanıtıydı. Acente sorumlumuz **Gökhan Bey** enerjik ve kibar tavırlarıyla herkesle selamlaştıktan sonra program dışında iki yere daha gideceğimizin müjdesini verdi. Gideceğimiz yerler **Maden Müzesi Ve Gökgöl Mağarası**'ydı. Araçta kahvaltılık ikramlarını aldıktan sonra saat 09:00 gibi ihtiyaç molası verdik. **Düzce, Akçakoca, Alaplı** istikametinden yaklaşık 4 saat süren yolculuktan sonra mottosu **SEVGİ – BARIŞ – DOSTLUK** olan **Ereğli**'ye adımımızı attık. İlk olarak sevgi – barış – dostluk köprüsünden geçtik. Beş dakika, sonra bize gün boyunca eşlik eden jeopark müdür yardımcısı **Arda Bey** tüm misafirperverliği ile bizleri karşıladı. İlk gezi durağımız olan **Gazi Alemdar Müzesi**'nin önünde buluştuk. Önce kendisinden müzenin kısaca hikayesini dinledik. Müze 08.08.2008 tarihinde hizmet vermeye başlamıştır. Kurtuluş Savaşı esnasında işgal altındaki İstanbul'dan, vatanseverler tarafından kaçırılan **Alemdar** isimli küçük bir savaş gemisi Zonguldak ve Karadeniz'e hakim olan Fransızlar tarafından ele geçirilmek istenmiştir.

9 Şubat 1920'de **Alemdar**'ı **Karadeniz Ereğli Limanı**'na getiren vatanseverler, Fransızlar hareket ettirmesin diye karaya oturtmuşlardır ve Fransızlara teslim etmemek için de bütün çabalarını sarf etmişlerdir. Fransızlar bu çabalara karşı kenti işgal etmek isteseler de, Ereğli halkının kahraman mücadelesi sonunda başarısızlığa uğratılmışlardır. Karadeniz halkı tarafından esir alınan Fransız komutan ve askerler henüz kurulmamış olan **Türkiye Cumhuriyeti** ile Türkiye'nin Kurtuluş Savaşı'ndaki ilk uluslararası antlaşmasını imzalamak zorunda kalmıştır. Dolayısıyla Kurtuluş Savaşı'nın ilk ve tek deniz savaşı **Karadeniz Ereğli** de gerçekleşmiştir. Tarihi önemi bakımından bu olayı yaşatmak için **Gazi Alemdar Gemisi**'nin replikasyonu (birebir örneği) yapılmıştır. Arda Bey, içindeki tüm muhteviyatın ise orijinal olduğunu belirtti. İzlediğimiz 15 dakikalık slayt gösterisi adeta bize zamanda yolculuk yaptırdı. İcini gezerek çektiğimiz fotoğraflarla da bunu pekiştirdik. Ereğli'nin **Göztepe, Kaletepe ve Çeştepe** olmak üzere üç tane tepesi olduğunu görerek öğrendik. Ayrıca Türkiye'de **Konya, Karadeniz ve Marmara** olmak üzere üç adet Ereğli olduğunu da Arda Bey bizlere hatırlattı. Ardından ikinci gezi durağımız olan **Elpek Dokuyan Eller Kooperatifi**'ne gittik. **Elpek bezi** Zonguldak'ın Karadeniz Ereğli İlçesinde keten ve pamuk ipliklerinden dokunan yöresel bir el dokumasıdır. Bizi kooperatif başkanı ve öğretmeni olan **Nigar Duman** hanım karşıladı. Kendisinden aldığımız bilgiler ışığında **Halk Eğitim** tarafından üç aylık periyotlarla kursların yapıldığını ve kooperatifin valilik, kaymakamlık ve belediyelerce desteklendiğini öğrendik. Her yıl 10 – 12 Temmuz tarihlerinde gerçekleştirilen "**sevgi – dostluk – barış festival**"inde el emeği ürünlerini sergileme ve satma imkanını bulduklarını söyledi. Grubumuzun da el emeği ürünlere büyük bir ilgi göstermeleri kendilerini çok memnun etti. Merak edenler **Elpek Dokuyan Eller** instagram hesabından takip edip ürün satın alabilirler. kabinde kısa süren bir yolculuktan sonra **Cehennemağzı Mağaraları**'na geldik. Burası **Acheron Vadisi** bölgesinde yer almaktadır. **Kilise – Ayazma ve Heracles Mağaraları** olmak üzere üç mağaradan oluşmaktadır.

Öncelikle mağaraların en üst kısmında yer alan **Acheron Antep Sofrasına** gidip bahçede ikram edilen yorgunluk çayını içtik. Yeşillikler içinde içtiğimiz bu çay adeta ruhlarımıza şifa oldu. Ayrıca **Arda Bey**'in bir gün önceden gezinin gidişatını planlaması gezinin işleyişini çok kolaylaştırdı. Emekleri için kendisine teşekkür ediyoruz.

Ayazma Mağarası: Kutsal su mağarası diye de bilinen mağara Hristiyanların ibadetleri için kullandıkları bir mağaradır.

Kilise Mağarası: Dilektaşı ve Apsis gördük. **Apsis** Müslümanlıkta caminin mihrabına karşılık gelmekteymiş. Duvarlarda da mum yakmak için pek çok sayıda niş olduğunu gördük.

Heracles Mağarası: Arda Bey'in terimiyle *"Herkül demek Ereğli demek Ereğli demek Herkül demek"*. Bu mitolojik hikayeyi kendisinin ağzından dinliyoruz. **Herkül**, Zeus'un oğludur. Türkçe'de **Herkül**, Yunan'ca da **Heraklius**, Roma'ca **Herakles** olarak adlandırılmaktadır. **Herkül** milattan önce 1200 yıllarında Yunan topraklarında Altınpostu aramak için arkadaşlarıyla (argonatlarla) bu topraklara gelir. Kral tarafından kendisine cehennem köpeği **Kerberos**'un hiçbir ölünün bir daha geri dönemeyeceği ölüler ülkesinden (**Hades**) kaçırılması görevi verilmiştir. **Herkül** kardeşleri **Hermes ve Athena**'nın yardımıyla **Kerberos**'u (üç başlı köpek) yeryüzüne çıkarır. Kral **Kerberos**'u görünce çok korkar ve bunun üzerine **Herkül** onu ölüler ülkesine bırakır. **Herkül**'ün **Kerberos**'u kaçırmak üzere ölüler ülkesine gittiği yer **Cehennem Ağzı Mağaraları**'dır. Buradaki eğrelti otlarının **Kerberos**'un havlamasıyla ağzından çıkan köpüklerle oluştuğu söylenirmiş. **Herkül** dünyanın dört bir yanına gidip kahramanlık yaptığı için herkes topraklarına onun adını vermek istemiş. Burayı diğerlerinden ayırmak için adına **Heraklia Pontika (Karadeniz Ereğlisi)** ismi verilmiştir.

Mağaralarda keyifle gezdikten sonra sıra boşalan midelerimizi doldurmaya gelmişti. Yine kısacık bir yolculuktan sonra **Fetih Çınarları** eşliğinde **Bozhane Limanı**'nda ki restoranımıza geldik. **Fetih Çınarları, Fatih Sultan Mehmet**'in fermanı ile İstanbul'un fethinden sonra dikilen çınarlardır. Özellikle girişteki üç gövdeli anıt ağaç görülmeye değer. Güzel hava yeşil ve mavinin kesiştiği bir ortamda bizler için hazırlanmış yemeklerimizi afiyetle yedik. Herkes çok memnun kalmış olmalı ki, keyifler çok yerindeydi.

Sıra geldi restoranımızın çok yakınlarındaki **Karadeniz Ereğli Arkeoloji Müze**'sine. **Halil Paşa Konağı** olarak bilinen zemin +3 katlı orta sofalı plan tipinde ve kagir bir yapı içinde hizmet vermektedir. Yapı eski bir kilisenin üzerine inşa edilmiştir ve 19. Yüzyılın sonunda yaptırılmıştır. Bir dönem okul olarak kullanılan konak sahipsiz kalınca 1989 yılında Kültür Bakanlığı'na tahsis edilmiş ve restorasyon çalışmasından sonra 1998'den itibaren hizmete açılmıştır. Müzenin avlusunda figürlü sütun başlıkları, mezar lahitleri ve dünyaca ünlü pandomim sanatçısı **Krispos**'un (Mısırlı) mezar anıtını gördük. Ne yazık ki, ünlü ve başarılı olmasına rağmen 29 yaşında vefat etmiştir. Katlarda da o dönemi yansıtan obje ve düzenlemeler yer almaktadır.

Sıra geldi birinci sürpriz gezimiz olan **Maden Müzesi**'ne. Ereğli'den çıkıp yaklaşık 1 saat yolculuktan sonra Zonguldak'ta bulunan Maden Müzesine geldik.

*Siyah akar
Zonguldak'ın deresi
Yüz karası değil
Kömür karası
Böyle kazanılır
Ekmek parası*

Orhan Veli'nin Zonguldak'a geldiğinde yazmış olduğu bu dizeler pek çok hediyelik eşyanın yazısını oluşturmaktadır. Zonguldak ilinin en önemli üretim kaynağı olan taş kömürü madenciliği hayatın her alanında izleri görülen kültürünü bir müze ile kalıcı kılmak amacıyla valilik teklifi ve bakanlık onayıyla 9-12 2016 tarihinde hizmete sunulmuştur. Derken **Arda Bey** anlatmaya başladı bile.

Kömürün oluşumu 250 milyon yılda linyit 350 milyon yılda taşkömürü oluşmaktadır. Taşkömüründen yanmamamüller olarak uçak yakıtı (benzoil) ham katran, naftalin, cilt bakım ürünleri vs. elde edilmektedir. Taş kömüründen bir sonraki aşama olan Antrasit kömürü de renklendirici olarak kullanılmaktadır. Neden taş kömürü Zonguldak'ta vardır sorusuna şu cevap verilebilir. 250 milyon yıl önce dünyadaki levhalar tektonik hareketlerle Ukrayna'daki bir kara parçasını koparıp buradaki Zonguldak kara parçasını oluşturmuştur. İki yerdeki kömürün birbiriyle benzeşmesi bunun en büyük kanıtıdır. Bugünkü kurumun adı **TTK**'dir. Bu ismi 1983 yılında almıştır. Daha önceki adı **EKİ**'dir (1937). EKİ öyle bir kurum ki, işçilerin aklı evlerinde kalmasın ve TC'ye enerji üretsinsin diye işçilerine pek çok sosyal hak ve imkan sağlamışlardır.

ATIK İLAÇLAR DOĞAYI KİRLİLETMESİN

www.cigdemim.org.tr

ATIK İLAÇ ÇÖP DEĞİLDİR

Evlerimizde bulunan son kullanma tarihi dolmuş veya dolmasa bile artık kullanmadığımız "atık ilaçlar" çevre ve tüm canlılar için ciddi bir tehlikedir

ATIK İLAÇLARIN TEHLİKELERİ

ATIK İLAÇLAR NEDEN OLUŞUR?

Mahallemizde
Atrium İş
Merkezinde
bulunan Yeni
Gökkuşuğu
Eczanesinde
Atık İlaç
Kumbarası
bulunmaktadır.

ATIK İLAÇ

ÇÖPE DEĞİL

ÇEVRECİ ECZANEYE

DİKKAT!

**Sağlığımız Tehdit Altında
Kullanılmayan İlaçlar Çöp Olmasın...**

Kullanılmayan ilaçları Ankara'da Yaşadığınız İlçe, Semt, Mahallede Tanımlı Eczanelerdeki Atık İlaç Kutularına Bırakabilirsiniz.

Atık ilaç kumbarası olan eczane listesine web sayfamızdan erişebilirsiniz.

https://www.cigdemim.org.tr/wp-content/uploads/2021/11/eczane_listesi.pdf

ÇİĞDEMİM MAG KURULUYOR!

Mahallemizde kuracağımız “Mahalle Afet Gönüllüleri” ekibi için gönüllüler arıyoruz.

Bu amaçla MAG AME DER (Mahalle Afet Gönüllüleri Acil Müdahale Ekibi) ile muhtarlığımız ve derneğimiz arasında bir protokol imzaladık. MAG AME’nin hem online hem yüzyüze eğitimlerine katılacağız (ilk eğitim 2 Mayıs’ta olacak).

Böylece, Afetler ve afet öncesinde, meydana gelen olaylarda arama kurtarma çalışmalarına katılarak, hayat kurtarma ile birlikte, toplumda afet duyarlılığının gelişmesi için yürütülen MAHALLE AFET GÖNÜLLÜLERİ projesini görünür kılınarak, toplumun afet yönetimine katılımı sağlanacaktır.

Kayıt için muhtarlık veya derneğe iletişim bilgilerinizi bırakabilirsiniz.

0312 2852047 - 0312 287 73 78

www.cigdemim.org.tr

Derneğimiz, Mahalle Muhtarlığımız ve MAG AME DER arasında “işbirliği protokolü” imzaladık.

Ne kapılar açılır açmasını elbet bilene. Her zaman güvenmelisin tatlı diline.
İzinsiz girilmez derler dost bağına. Bağında ne nimetler vardır sunar sana.
Uzanır gider gurbet bir yana. Sıla bir yana. Gelmek mümkün olmazsa yan yana.
Dostun selamı gönülden anlayana. Getiren, götüren, sağ olsun derler sorarlarsa sana.
Velakin ne söylense boştur anlamak istemeyene. Bilmezsen de ses etme otur bir yana.
Ne kapılar açılır açmasını elbet bilene. Her zaman güvenmelisin tatlı diline.

Gücü veren de, alan da bir. Kimine ne çok verir? Kimi azı nerede bulur? Her biri sorudur.
Cüsseye bakmaz her iş. Aldatmasın cüssedeki gülüş. Her neren bir geliş, arkasında bir dönüş.
Deveye bakıp büyütür. Pireye bakar küçültür. Kim nerede, neyi, nasıl yürütür? Düşündürür.
Var dediğimizde bir eksik. Yok dediğimizde bir fazlalık. Yoktur dengesizlik. Hepsinde bir bilgelik.
Yaratanda her bir sır. Yaşadıkça öğretir. Bizdeki fazladan meraktır. Düşünene her şey yanıttır.

Dost sohbetinde açılır muhabbet. Kim bilir içinde neler vardır sepet, sepet.
Yerli, yersiz, konuşma, biraz da sabret. İçinde varsa birikenler gün gelir açılır nihayet.
Kimininki meraktan ibaret. Kiminin içinde vardır bir hidayet. Arada bir sen de söz et.
Bilinmez hangi konuda nedret. Kapısı görünmeyendir nedamet. Tatlı dilde, güler yüzde selamet.
Olur mu şimdi fıkrayı da beklet. Nasrettin hocaya da soralım bir de sen anlat.
Evlerimizi Çoktan Başımıza Yıkmişti **Nasreddin Hoca** vaaz vermek için kürsüye çıktıktan bir süre sonra sözü dolaştırıp develere getirir:

“Ey cemaat, Allah’a şükredelim ki, deveye kanat vermemiş”.

Bu söz üzerine cemaatten birisi merakla sorar: *“Hocam, sebebi ne ola ki?”*

“Kardeşlerim, eğer Allah deveye kanat verseydi, evlerimizi çoktan başımıza yıkmıştı”.

Su ile dolu değildir her kuyunun dibi. Ne kadar sallasan uzar da gider gibi.

Her şeyin var bir sebebi. İlimde saklıdır edebi. Okuyanlar anlar aydınlatan kitabı.

İlim, irfan bilir habibi. Kanatlarını açar da uçar gibi. Yaratan bilir sebebi.

İsterse o açar açılmayan kilidi. Her canlı gördüğüne inandı. Bulabildiğine sevindi.

Kimine çok verdi. Kimi hiç bulamadı. Akıl geldi. Araya girdi. Düşünceyi usunda buldu.

İnandık biz yaratana. Akıl fikir ihsan eylesin dedik yarattığı kullarına.

Büyük olur cüssesi aldanma kendinden korkana. Küçükte ne cesaret var bir bilsene.

Hepsi yürür bir cihana. Konar gider taşına, toprağına. Düşme çok konuşanın peşine.

Hiç rastladın mı eşine. Hele bir bak sıfatına. Kim kime benzer bir baksana.

At imzanı kendine. Aynada bak hep suratına. Neler anlatacak kim bilir sana.

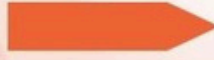
MAHALLENİN SAKİNİ DEĞİL SAHİBİYİZ!

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ

EĞİTİM DESTEĞİ PROJESİ

**2008 YILINDA
4 ÖĞRENCİYLE
BAŞLADI.**

**2023 YILINDA
35 ÖĞRENCİYLE
DEVAM EDİYOR.**

**17 YILDA
179 FARKLI
ÖĞRENCİYE
DESTEK OLDUK.**

**49 FARKLI
ÜNİVERSİTEDEN
95 FARKLI BÖLÜMDEN
DESTEK VERDİĞİMİZ
ÖĞRENCİLER OLDU.**

Bildiğiniz gibi, sizlerin desteğiyle, lise ve üniversite öğrencilerine eğitim desteği veriyoruz.

Bu yıl için 35 öğrenciye 9 ay boyunca aylık 750 TL destek veriyoruz.

Önümüzdeki dönemde bunu sürdürebilmek için desteklerinizin devam etmesini bekliyoruz.

2024 yılı Mart ayı içerisinde burs fonumuza destekte bulunan komşularımıza teşekkür ediyoruz.

Desteklerinizi makbuz karşılığında derneğimize verebileceğiniz gibi

T. İş Bankası Ankara Çukurambar Şubesi 4379 – 0001560

IBAN NO: TR73 0006 4000 0014 3790 0015 60 numaralı hesabımıza da yatırabilirsiniz.

ÇİĞDEMİM YAD TÜRK SANAT MÜZİĞİ KOROSU KONSERİ

ŞEF

AZİZ ÇAĞATAY

9 HAZİRAN 2024
Pazar, 19.30

Başkent Üniversitesi
Özel Ayşeabla Okulları Salonu

www.cigdemim.org.tr
0312 2852047

www.cigdemim.org.tr

Çiğdem Mah. 1551.Cadde 14-A
Çankaya-Ankara

+90 312 285 20 47
+90 530 660 95 83

/cigdemimdernegi

+90 507 868 57 70

BİRLİKTE GÜÇLÜYÜZ

Çok az insan çatı arasını bilir. Büyük binalarda kilitlidir ve anahtarı yöneticide bulunur. Kolay kolay çıkılmaz oraya. Dik bir merdiveni vardır. Kare bir kapak açılır ve güç bela o tozlu ortama önce kafanız girer sonra cesaretinizi toplayabilerseniz, bütün bedeninizle girersiniz.

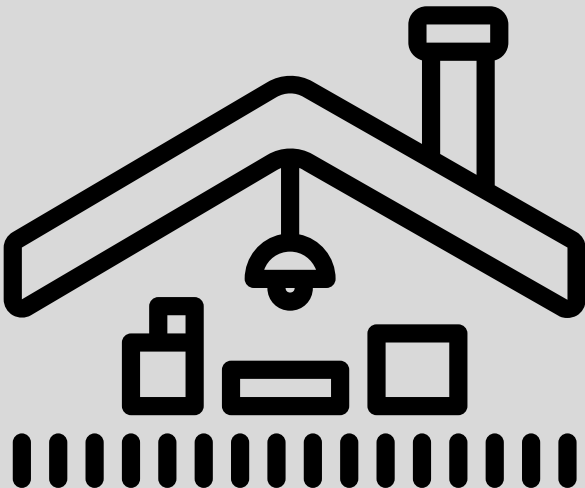
Ben ise ailemle bir teras katta oturuyordum. Çocukluk ve gençliğim o evde geçti. Hava çok soğuk değilse kendimi sık sık terasa atar orada soluklanıp beni rahatsız eden düşüncelerden arınır ve huzur bulurdum. Açık hava, uzaklara bakabilme olanağı, **Ankara Kalesi** de görünürdü, muhteşem **Anıtkabir** de. Bu gördüklerim beni kendime getirir ve özgürleştirirdi.

Bu terasın bir olanağı daha vardı; o da bitişik binanın çatısına çıkma ve kolayca kendi binamızın çatısına ulaşmaktı. Bu benim manzaradaki menzilimi artırıyor ve bana 360 derece görme yetisi kazandırıyor. Nihayet bu çatıda küçük bir kapak vardı ve çatının içine giriliyordu.13-14 yaşlarından itibaren oraya girmeye başladım.

İçeride önce sizi çok yoğun bir toz bulutu karşılar. Bu toz bulutunu kiremitlerin arasından sızan güneş ışınları ile görürsünüz ve irkilirsiniz. O tozu kabullendikten sonra dikkatinizi başka şeylere yönlendirirsiniz. Bu mekânda ayakta durabileceğiniz en fazla 1-2 metrekare alan bulunur. Çatının arasında eğilmeden fazla hareket edemezsiniz. Çatılar güvercin yuvalarıdır. Her yer güvercin pisliği ile doludur. Yüzlerce telek etrafa saçılmıştır. Bazen güvercin ölüsü de görülebilir. Aynı şekilde yumurtası da görülür. Ben bunların dışında bizim artık kullanmadığımız eşyaları da gördüm. Babam buraya kaldırmış olmalıydı. Bir kömür sobası (içine baksam yine akkor hale gelmiş kömürleri göreceğim hissi uyandıran), üç tekerlekli bir çocuk bisikleti (ki benim üzerimdeyken mutluluktan deliye döndüğüm), eski bir ocak (annemin bana patates kızarttığı), kırık bir sandalye (anneannemin üzerinde yana doğru yatarak yuvarlandığı ama gülmekten yerden bir türlü kalkamadığı), bir lambalı radyo (başında ajansların dinlendiği, benim içinde adamlar olduğunu hayal ettiğim, **radyo tiyatrosu** başka nasıl açıklanabilir ki). Hepsi de kuş pisliği ile sıvanmıştı. Bu eşyaları biliyordum elbette. Kullanılmaz hatta tanınmaz hale gelmişti. Ama içimdeki duyguları nasıl da harekete geçirmiş, bana o denli tozlu ortamda iç geçirtmişti. Geçmiş yaşantıların mezarlığına gelmiş gibiydim ama beni o mutlu günlere götürecek hiçbir dua bilmiyordum.

Tüm bu eşyaların arasında bir yerde bir güvercin saklanmıştı. Oraya minik yüzlerce minik dal parçası taşımış yuva yapmıştı. Endişeli bir biçimde oturuyordu. Yaklaştım ama kaçmadı, hafifçe elimi uzattım yine kaçmadı. Biraz kıpırdanınca altındaki yumurtaları gördüm, bir anne adayıydı. Bütün anne babaların sahip olduğu yavrularını koruma içgüdüsü bu güvercine de bana meydan okuma cesaretini veriyordu.

Bence tüm güzel şeyleri aynı içgüdüyle korumalı, savunmalıyız...

BİR BELGESEL BİR YÖNETMEN

BEYAZ MOTOSİKLET

12 Haziran 2024

ÇARŞAMBA

20.00

Gösterim Ücretsizdir

YÖNETMEN

Aslı Esmâ Karaca

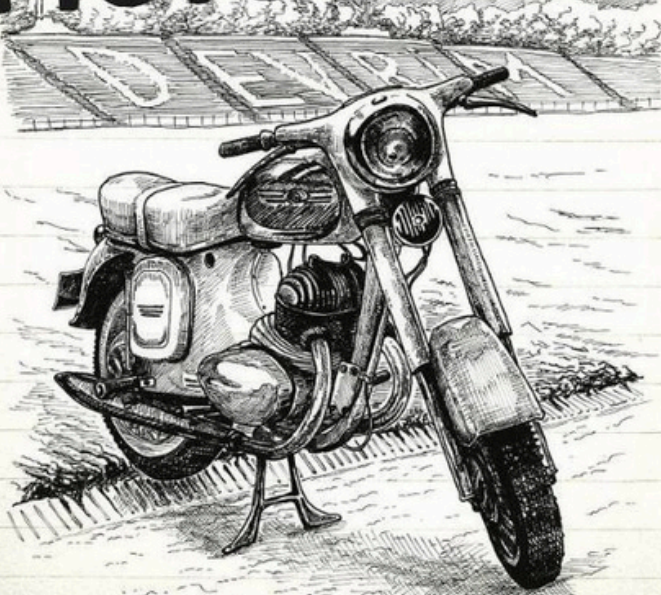
Çankaya Belediyesi Hasan Ali Yücel
Çankaya Evi,
İsmail Hakkı Tonguç Salonu

/cigdemimdernegi

www.cigdemim.org.tr

BELGESEL FİLM DEVİRİMİN BEYAZ KÜHEYLANI BEYAZ MOTOSİKLET

YÖNETMEN
ASLI ESMA KARACA

YAPIMCI
CİHAN KARACA
ASLI ESMA KARACA

UYGULAYICI YAPIMCI
SİBEL TEKİN

ÖZGÜN MÜZİK: CAHİT BERKAY • KAMERA: GÜRCAN ÖZTÜRK, NAMIK UĞUR, SİBEL TEKİN • GOPRO: ALTUĞ AKARPA
SES: SİBEL TEKİN, NAMIK UĞUR • ÇİZİMLER: SENA ŞAT • KURGU: SİBEL TEKİN • POST PRODÜKSİYON VE RENK DÜZELTME: YUSUF ŞEN
SET FOTOĞRAFLARI: EROL ÜÇEM • ÇEVİRİ: ÖZGE KAYAKUTLU • AFİŞ GÖRSEL: SENA ŞAT & EROL ÜÇEM • AFİŞ TASARIM: GÖKÇEN TANER

HER AN ÇOCUKLAR VE SOKAK
HAYVANLARI YOLA ÇIKABİLİR!

★ LÜTFEN HIZ
YAPMAYALIM! ★

YOLLAR YARIŞ PİSTİ OLMASIN!

BENİM GÖZÜMDEN ÇİĞDEMİM, ANKARAM, TÜRKİYEM

www.cigdemim.org.tr

ÇİĞDEMİM SÖZLÜ TARİH PROJESİ HAKKINDA

Sözlü Tarih Projesi ile yaş almış komşularımızın, **Türkiye** ve **Çiğdem Mahallesi** dahil **Ankara**'ya ilişkin anı ve gözlemlerini de kayda alacağız. Oluşturacağımız arşiv araştırmacılara da yapacakları çalışmalara kaynaklık edebilecek. Böylece geleceğe görüntü ve ses kaydı yapılmış bir çalışmayı da bırakmış olacağız.

Ses ve görüntülerini kayıt altına aldığımız kişilerle oluşacak arşivimizi, ilerleyen dönemde yeni projelere de kaynaklık etmek üzere kullanabileceğiz.

Çalışmanın bir diğer çıktısı da **Youtube kanalımızdan** tadımlık bölümlerin yayımı olacak. Bu yayımlarla, hem çalışmaya katılanların anıları paylaşılacak, hem de izleyenlerin projeye ilgi ve katılımına katkı sağlama olanağı bulacağız.

İlk çekimizi 23 Nisan 2024 günü sayın **Ertan Göksu** ile başlattık. Bu çekimimiz 50 dakika sürdü.

Çekim yapılacak kişiler için taslak bir liste hazırladık. Bu listenin hazırlanmasında bireysel gözlemlerle projeye katkısı olabilecek kişileri belirlemeye çalıştık. Kuşkusuz liste eksiklerle doludur. Bu nedenle **dileyen herkes kendisinin ya da bildiklerinin listeye eklenmesi istemini dernek yönetimine ve proje sorumlusuna iletebilir.**

İlkokul çağında pek de uzun boylu düşünmeden şiiir yazasım gelmişti bir gün. Aklıma eseni o günlerimde ağır ağır düzelterek “*Tık tık eder durursun / benim cici saatim / ama geri kaldın mı / kötü olur şu halim*” yapmışım. Durduk yerde saat de nereden çıkmıştı, ilk kol saatimin alınmasına daha dört yıl vardı. Galiba şundan: **kurmalı saatlerin** çalışmalarına bayılırdım. Babamın **Hislon** marka kol saati vardı. Komodinin üzerinden kaptım mı kulağıma dayardım. İştittiğimde o düzeneğe hayran olurdum. Küçücük avucumun içindeydi işte... Olan bitene aldırış etmeden biteviye işleyen, kendi halinde, kendine yeten minyatür bir dünya. Bugün anlıyorum ki, o kurmalılar işleyişlerinin mükemmelliğinin yanında bir de çevre dostu imişler; ne pil isterlerdi, ne de kimyasalları.

Sonra zamanın kısa ya da uzun ama eşit parçalara bölünmesi ve tekrarlar ile karşılaşır oldum. Pek çok çeşitlisi vardı. En başta, hani vardı ya, bayramların resmi geçitlerindeydi. Önlerinden geçen okulları valinin, belediye başkanı ve kolordu komutanının ayakta selamladığı portatif tribüne yaklaşırken sol ayak ile bandonun davulunun uyumundaydı. Hep aynı ayağım yere değdiğinde, tam o anda, duyduğum “**Güm**”ü hep özlerdim. Anlayamadığım bir nedenle bana ailenin dışında, kendi başımayken de var olabilecek farklı bir güven, bir aidiyet duygusunu tekrar tekrar tattırırdı.

Tempo tekrardır. Ama yankı gibi bir tekrar değil. Aynı fıkrayı defalarca anlatana “*Yine mi?*” demede akla gelen tekrar “*Off yaa*” gibi değil. Ölçülüdür. Tempo zaman üzerinden bir ölçünün tekrarıdır. Arı kanadını saniyede 250 kez çırparmış, kuşlar ise yalnızca 25 kez. Uçarlarken arılarla kuşlar aynı süreyi iki ayrı ölçüde bölerler, hem de on kat farklı ölçülerde. Tempoda ölçü ve tekrarın yanında bir şey daha zorunludur: hareket. Arı kanadını yukarıdan aşağıya indirir, tokmak davulun derisine değer, saatte pandülün yardımıyla gidip gelen dişliler birbirine vurur, sis içindeki **Bolu Dağı**’nda yol kıyısı işareti sarı renkte parıldar ve söner. İnmek, değmek, vurmak, parlamak... Kısacası hareket. O yoksa, eylem olmadan tempo da olmaz.

Düzeni ve hareketi duyularımızla algılarız. Vücudumuz, kimyasındaki ufak değişikliklerle yanıt verir. Bu ufak değişiklikler, tekrarlar sürdükçe birikir. Bir noktada duyguları tetikleyecek düzeye erişir. Tempo yeterince devam edecek olursa uyarılır, kiminde korkar, kiminde heyecanlanır,heveslenir, hatta sevinç duyarız.

Korku salan tempolar da yok değil, onları unutmamalı. Filmlerde izleyici bunlarla nasıl gerilir bilmeyen var mı? Tehdit algılamadığımız uygun tempolara beden kıpırdayarak uyacak olursa daha da hoşumuza gider. Çünkü vücut kimyası değişikliğine yeni süreçler katılır. Yeniler eskilere uygun adım eşlik etmeye başlamıştır. Sahneden yükselen “*Haydi tempo!*” sözüyle ne yaparız? Elleri birbirine çarparak düzene uyarız. Biraz daha ileri gidip sallanır, yanımızdakilerin omuzlarına değer, ayaklarımızı usulüne göre yere vurmaya başlarsak aldığımız haz artacaktır. Haydi bakalım... Dansa bir adım kalmıştır. Çok yakın yerdeyizdir artık.

Teşvik eder. Zorlanmanın güçlüğü daha az duyulur. Tempo ile yapılan jimnastiği düşünün. Diğer zamanlarda olsa ağrıtaacak esnetmeler kolayca yapılabilir hem de defalarca, öyle değil mi?

Tempo ile hızlı olmayı karıştırmamalı. Futbol karşılaşmalarını anlatanlar bu hataya düşünce kızarım. “*Beşiktaş tempo yapınca kazandı*”. Tuttuğum takımın kazanmasına sevinirim elbette, ama artan hıza tempo denmesine sevinemem. Tempo başka. Daha çabuk olunmuş, oyuncular her dakika daha çok yer değiştirmiştir. Fakat ayaklar arasında gezinen top saatin tıklamaları gibi gidip gelmemiş, kaleci topu elinden (ya da ayaklarından) hep aynı sayıda adım atıp çıkarmamıştır ki buna tempo diyelim.

Temponun düşüğü de olur, yükseği de. Askerin matem temposu adımlarıyla heybetli, kararlı bayram töreni geçiş adımları bunların örneğidir. Yaşamımızda asla temponun olmadığı zamanlar gibi, çok düşük, ortalama ya da yüksek tempoda geçirilen anlar da vardır. Tabii yaklaşık tempolar, yani tamı tamına olmasa da birbirine yakın uzunlukta zaman ölçüleriyle tekrar edilenler olur. Düzenli uyku uyuma alışkanlığı örneğin. Uyanık ve uykuda geçirilen süreler günden güne aşağı yukarı aynı tutulursa, bir uyku-uyanıklık temposu yakalanmıştır diyebilirim.

Kitleleri tempo ile coşturmanın pek çok örneği var.Karnavalların, festivallerin, barışçı kitlesel gösterilerin bir tempo eşliğinde sokaklarda akan o rengarenk ahengini keyif alarak izlemek gibisi yoktur.

Tempo birlikte olmanın, pay almanın coşkısına katkı yapmakla kalmaz. Özgüveni artırmak yoluyla yaratıcılık ve verimi olumlu etkiler. Dinamik olmayı, hareketli kalmayı...

Peki, herhangi bir tempo, asgari kaç kez tekrar ile oluşur? İki üç tekrar yeter mi? Bence tempoyu karar belirler. Hangi faaliyete, ne gibi sonuç için yaşamınızın bir bölümünü ayırıp karar verdinizse onun süresince yapılan tekrarın sayısı esastır. O yüzden kişiden kişiye, konudan konuya, o yaşam diliminizin koşullarına göre değişir. Diyelim bir kitaba başladınız. İlk birkaç sayfadan sonra, örneğin “**Günde yaklaşık 25 sayfa**” kararı temponuza ilk biçimini verecektir. Belki ilerledikçe pek kolay olmadığını görüp “**Haydi diyelim 10-12 sayfa**” yapabilmeniz elbette olanaklı. Önemli olan neyi ne kadar yapacağında kararlı olmaya alışmak ve onu kararın konusu bitinceye dek sürdürmek. İmalat, madencilik, nakliye işçilerine, işin zorluğuna göre, iş tamamlanıncaya kadar düzenli aralarla mola verilmesi önerilir. Çünkü çalışanlar her seferinde bir dahaki molaya kadar daha kolay motive olacak, yorgunluk az da olsa atılacaktır, hele bir doyasıya nefeslenilsin.

Tamamı temposuz geçirilen bir ömür var mı, varsa nasıl olur? Bana sorarsanız, yaşamı tamamen rastlantılara bırakmak, hep fırsat kollamak, kendini başkalarının iradelerine bırakmakla olur. Oysa tempo yapılabilir mi diye denemeli, farklı tempoları tanımalı, kullanabilmelidir insan. Tempoyu sorgulamak, farklı tempoları denemek, faaliyetlere (ve dinlenmelere) renk katar, yaptıklarımızı tek tek ayrıştırarak daha yakından anlamayı, daha sağlam değerlendirmeler yapmayı sağlar.

Örgütlerin yaşamında da temponun önemi yadsınamaz. Son günlerde hep duyar olduk: Ayda bir kez saatler boyu süren **Halk Toplantısı** yapan ilçe belediye başkanları var. Temsilcilerin her dönem dönüşümlü görev aldığı meslek örgütleri, iki haftada bir faaliyetlerini, proje gelişmelerini, gönüllü görevlendirmeleri üyelerine ayrıntılarıyla duyuran, her sabah temizliğini nöbetleşe yapan dernekler var. Her Cumartesi günü yönetici, öğretmen, hizmetliler ve öğrencilerle düzenli özeleştirme görüşmesi yapan **Köy Enstitüsü** geleneğini biliyoruz. Güven yaratan bu tempolu tekrarlar, aidiyet yaratma, plan yapma, değerlendirme, yenilikçilik ve geliştirmenin temel taşlarıdır.

Tüm yaşamımız tempolu olsun demek istemiyorum. Doğrusu robotla gibi yaşayamayız. Asla yoktur böylesi. Ama şunu bilelim: Tempolu geçirdiğimiz süreler yaşamı makineleştirmek değil, irademizle hareket etmeye güç katmaktır. Çünkü kendi kaderimize hakim olmanın bir bölümü tempo kararlarımızdan kaynaklanır. Benliğimizi güçlendirmek, adım adım bölüklerde doğru değerlendirmeler yaparak geliştirmek için kendi tayin ettiğimiz tempolu aralıklara yaşamımızda daha çok yer verelim. Kendimize karşı adil olmak için benliğimizin irade oluşturma özgürlüğünü, bir süreklilik içinde adım adım uygulama disiplinimizi kuralım. Örgütlerde tempolar yaratıp güveni, bağlılığı tempoyu birlikte oluşturmak ve mutlaka sadık kalmakla sağlamaya bakalım. Bunu yapmak, yaşam çekirdeğimize yerleşik kişisel ve örgütsel hukukumuzu geliştirecektir. Tempo bu hukukun usule dair yanıdır. Amaçlara ancak doğru araçlarla varılabilir. Zaten hukukun temel prensiplerinden birine göre “**usul esastan önce gelir**”miş.

20 Mayıs 2024, sabahın ilk ışıltıları ve kuşların güneşi selamlaması ile birlikte, denize hasreti malum olan Ankaralılar olarak büyük bir heyecanla rehberimiz **Metehan beyi** de alarak, düştük yollara... **Kızılcahamam, Yeniçağa, Mengen** üzerinden geçerek **Devrek**'e vardık.

Ankara, Amasra arası yaklaşık 307 km. **Mengen**'den geçerken rehberimiz aşçıları ve tabii ki nefis yemekleriyle ünlü, **Mengen**'le ilgili bilgi veriyor bizlere. Bu işin sırrı, Osmanlı İmparatorluğu'nun duraklama dönemindeki padişahların "*En iyi yemeği kim yapar?*" sorusunda saklı. Boğazına düşkün padişahlardan en ünlüsü **I. Ahmet**'in, sabahın 10'undan, akşamın 6'sına kadar bazen günde sekiz saat boyunca yemek yediği iddia edilmektedir. 1604 yılında tahta çıkan **I. Ahmet**'in, Bolulu-Mengenli ustaları **Topkapı Sarayı**'na ilk getiren padişah olduğu söylenmektedir.

Saraydaki **Bolulu aşçı** geleneği, günümüze kadar gelmiştir. Halen Mengen'de bir **Aşçılık Yüksek Okulu** bulunmakta, her yıl Ağustos ayının ilk haftasında "**Mengen Aşçıları ve Turizm Festivali**" düzenlenmektedir. Bu kısa bilgilendirmeden sonra ilk durağımız bastonlarıyla ünlü **Devrek** oluyor. **Devrek**'te bastonculuk yaklaşık 200 yıllık bir tarihe sahiptir. Sanatsal boyutu ile dikkat çeken **Klasik Devrek Bastonu**, tamamen el sanatı ürünüdür. Gövdesi kızılçık, sapı ceviz ağacı olup, genellikle gövdesinde başları sap kısmına doğru dolanmış iki yılan motifi bulunmaktadır. Bastonun ilki, 7 TEMMUZ 1984 tarihinde düzenlenen **Baston Festivali** ile insanlara tanıtılmış ve bu Festival **Devrek Baston Sanatının** günümüze kadar gelmesinde katkıda bulunmuştur.

Sonrasında **Bartın** ve karşınızda tüm muhteşemliğiyle **Çeşmi Cihan**. Amasra, **Mora seferinden** dönen **Fatih Sultan Mehmet**, 1460 yılında 150 gemilik bir donanmaya 30 bin lewendini bindirerek **Amasra**'ya sevk eder. Kendisi de karayolundan kentin tepelerine ulaştığında, aşağıdaki görüntüye hayran olur ve "*Lala lala, çeşmi-cihan (evrenin gözü) bura mı ola?*" diye sorar ve kaleye haber gönderir: "*Bu kadar güzel bir yere zarar vererek almak istemem kalenin anahtarını bana getiriniz*" der.

5000 yıl önce üç tarafı koy olan harika bir buruna kurmuşlar **Amasra**'yı. Birçok Anadolu şehri gibi çok katmanlı bir mirası var. Arkaik, klasik, Helenistik, Roma, Bizans, Ceneviz ve Osmanlı dönemlerinden eserler, bugün içindeki ufak müzede sergileniyor. Otobüsten, küçük liman bölgesinde inip gezimize ilk olarak, **Barış Akarsu Parkı** ile başlıyoruz. Ülkemizin sevilen sanatçısı **Barış Akarsu**'nun anısına bu park, ismini taşımaktadır. **Barış Akarsu** 2007 senesinde genç yaşta yaşamını yitirmiştir. Memleketi Amasra'ya olan sevgisini sık sık dile getiren sanatçı, bir şarkısına da **AMASRA** adını vermiştir.

Toprak kokan şehir

Deniz kokan şehir

Sevda kokan şehir...

Nurlarda uyusun güzel insan...

Bu duygusal anlardan sonra, durağımız **Amasra Kalesi**, Őehre panoramik bakıŐ atabileceğiniz nokta. 2013 yılında **Unesco Dünya Mirası Geçiici Listesi**'ne eklenmiŐ olan kale, aslında iki bÖlÜmden oluŐuyor. Biri Boztepe'deki **Sormagir Kalesi**, diğer de Amasra'daki **Zindan Kalesi**. Yani kale, Roma, Bizans, Ceneviz ve Osmanlı olmak üzere birŐok dÖnemde Őehir savunmasında aktif olarak kullanılmıŐ. **Kemere KÖprÜsÜ**, Amasra'nın **Boztepe** bÖlgesini, anakaraya bağlayan kÖprÜ. Tarihi, Roma dÖnemine dayanıyor. Buradan bakarken bu Őehre bir kez daha aŐık oluyorum. **Ađlayan ağaca** da buradan gečilerek gidiliyor. **Ađlayan Ađaç**, Amasra'nın **TavŐan Adası** manzaralı noktası. KÖprÜden gečićiniz alanda kalan yerde gerčekten bir 300-350 yaŐında bir ađaç var. Küresel ısınmadan dolayı kurumaya yüz tutmaya baŐlamıŐ. Ađlayan ađaç, selvi ađacıymıŐ. Denizden ve havadan aldığı nemi yapraklarından dıŐarı salarak su damlacıklarını bırakıyormuŐ. Ađlayan ağacın hemen yanında da bir ıay bahıesi var. Burada **TavŐan Adası** manzarasına ve arkasında büyük önderimiz **Mustafa Kemal Atatürk**'ün silüetine bakarak ıay-kahvelerimizi içiyoruz Bu kısa moladan sonra muhteŐem bir deniz manzarası eŐliđinde, Amasra'nın tarih kokan, insanların merhametli. kedilerin ve kÖpeklerin tok ve mutlu mesut yaŐadıđı dar ve őirin sokaklarında yürüyoruz. KarŐımıza 9. yüzyılda **Amasra Kalesi** içinde bir Bizans kilisesi olarak inŐa edilmiŐ olan **Fatih Camisi** çıkıyor. Bu cami, 1460 yılında, Fatih Sultan Mehmet tarafından Őehrin fethi sırasında camiye çevrilmiŐtir. DÖneminin tüm mimari karakteriŐini yansıtan yapı, 1887 yılında onarım görmüŐtür. Diđer camilerde rastlanmayan "*Cuma hutbesinin kılıı çekilerek okunması*" geleneği günümüzde **Fatih Camii**'nde yaŐatılmaktadır.

Bir gezide ıarŐı gezmeden dÖnmek olmazdı. Biz de Amasra'nın, kızılağaç, ıhlamur, őimŐir, diŐbudak, ceviz ve kiraz ağaçlarından, yöresel el yapımı ahŐap eŐyalar bulacağınız **Čekiciler ČarŐısı**'nin sevimli sokaklarında bulduk kendimizi. Tarihi yüzyıllar öncesine, Osmanlı'daki ahŐap oymacılığı zanaatının yaygın olduğu zamanlara dayanıyor. Oymacılık geleneği, bu ıarŐının çevresindeki dükkânlarda ve Amasra'nın köylerinde yaŐatılmaya devam ediliyor. őimŐir kaŐıktan, tuzluk ve baharatlığa, tepsiden kâseye, ıeŐitli ürÜnlere rastlayabilirsiniz. Hediyeeliklerde tamamlandıktan ve ünlÜ **Čöven Otu ekmeğini** de aldıktan sonra, günün son saatlerini muhteŐem gün batımı manzarası eŐliđinde, kendimizi denizin içinde gibi hissettiğimiz, **Čınar Restoran**'ın muhteŐem lezzetleri eŐliđinde tamamlıyoruz.

İyikiler insana hep tamamlanmıŐlık hissi ile birlikte, huzur verir. Ben de iyi ki gelmiŐim, bu geziye katılmıŐım diyerek, gene gelmeye hep gelmeye kendime söz veriyorum. Dalgaların sesi ve denizin kokusu, katılımcılarımızın sıcak sohbetleri öyle iyi geldi ki, tıpkı bir terapi gibi...

İyi ki varsın Čiđdemim Derneđi...

Çiğdemim Derneği Edebiyat Topluluğu tarafından 27 Mayıs 2024 pazartesi günü düzenlenen toplantıda, **Selim İleri**'nin (1949) "**Her Gece Bodrum**" adlı romanı komşumuz **İbrahim Boz** tarafından sunulmuştur.

Türk Edebiyatının önemli isimlerinden **Selim İleri**, 1976 yılında, henüz yazarlık hayatının başlarında, yayımladığı bu eserle 1977 yılında **Türk Dil Kurumu Roman Ödülü**'nü kazanmıştır. **Her Gece Bodrum**, ülkemizde geniş bir ilgi görür ve ardından yazar bu konuyla bağlantılı 3 roman daha yazarak **Bodrum Dörtlemesi**'ni tamamlar. Bu çalışmaları ise; **Ölüm İlişkileri** (1979), **Cehennem Kraliçesi** (1980) ve **Bir Akşam Alacası** (1981) adlı romanlarıdır.

Selim İleri, **Her Gece Bodrum** adlı romanıyla 1970'lerde İstanbul'da toplumun ekonomik ve sosyal profilinin üst kesimlerini temsil eden, belli bir zümredeki insanların **Bodrum**'da yaşadığı tatil günlerini ve aralarında yaşadıkları kişisel ilişkileri irdellemektedir. Yazarın bu romanda önemle irdelemeye çalıştığı temalar, başta yalnızlık ve sevgisizlik olmak üzere, kişiler arası bağımlılık, bireycilik, cinsellik ve iletişimsizlik olarak sıralanabilir. **Her Gece Bodrum** adlı romanın **Türk Edebiyatı**ndaki yerinin, kentsoylu kesimin bireyselleşme çabalarının irdelendiği romanlar arasına girdiği söylenebilir.

Romanın karakterlerine bakıldığında ilk adımda **Cem** (27), **Murat** ve **Tarık** aynı yaşlarda 3 genç görülmektedir. Romanda **Cem** duygusal, sevgiye aç, içe dönük, kırılgan, toplumla iletişimde sorunlar yaşayan bir birey olarak tanıtılır. Buna karşın **Murat**, **Cem**'in zıddı olarak dışa dönük, eğlenmeyi seven, toplumun üyeleriyle çabuk bağ kurabilen ve güçlü bir kişilik olarak tanıtılır. **Tarık** ise daha ılımlı ve her ikisinin ortasında profil özellikleri gösterir. Roman'daki diğer 2 karakter olan **Kerem** ve **Haydar** ise 30'lu yaşlardadır.

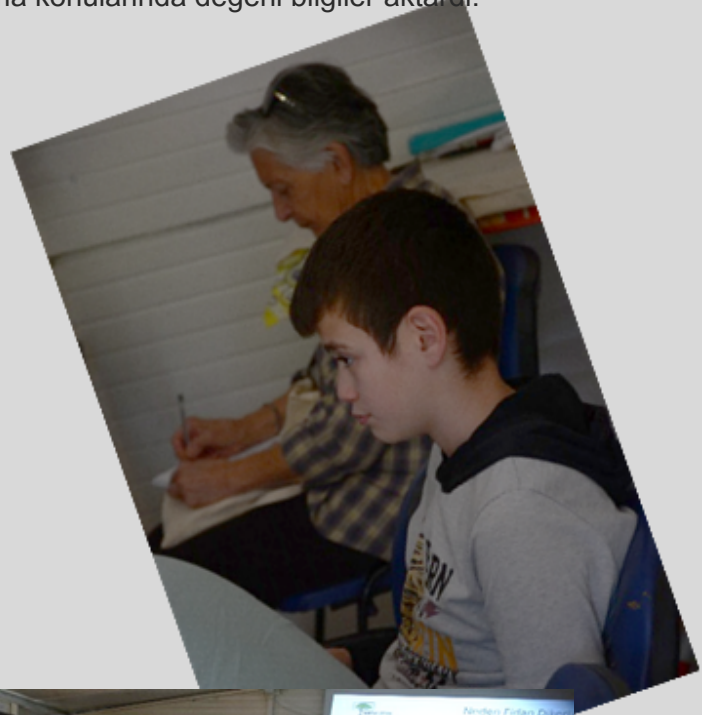
Romanın diğer önemli karakterleri arasında **Betigül** ve **Emine** görülmektedir. Her ikisi de İstanbul'da yabancı dille eğitim veren bir kolejde okumuşlardır. **Emine** 32 yaşındadır, **Betigül**'ün ise birkaç yaş daha büyük olduğu ima edilir romanda. Babadan kalan servetle refah içinde yaşayan **Betigül**'ün, erkeklerle kurduğu ilişkiler üzerinden romanda yoğun sayılabilecek bir cinsellik irdemesi yapılmaktadır. **Betigül** kısa süreli bir evliliğinin ardından, romanda önemli sayılabilecek karakterler arasında bulunan **Kerem**'le bir ilişki yaşar. Ardından **Betigül** Bodrum'da bir tekne kaptanı olan **Haydar** ile kısa bir ilişki yaşadktan sonra, romanın önemli karakterlerinden olan **Cem** ve **Murat** ile de kısa süreli ilişkiler yaşar. **Betigül**'ün zıddı olan **Emine** ise daha içe dönük, duygusal, kırılgan özellikleriyle öne çıkar. **Betigül**'ün aksine **Emine**'nin hayatında hemen hemen hiç kimse yoktur, ta ki Bodrum'da **Kerem** ile tanışincaya kadar. **Emine**, **Kerem**'le yaşadığı kısa ilişkinin ardından, kalbi kırık bir şekilde İstanbul'a döner. **Kerem** ise önce **Betigül** ile, ardından **Emine** ile bir ilişki yaşamıştır. Ancak **Betigül**'ün **Haydar**'la yaşadığı ilişki bizzat **Kerem**'in de yanında olduğu bir ortamda gerçekleşir. **Kerem** ise, **Betigül**'ün ardından **Emine** ile kısa bir ilişki yaşar. Bu yoğun ilişki çeşitliliğinin edebiyat çevrelerinde ilgi ve tartışma yarattığı söylenebilir.

Her gün dünya ve yaşam hakkında yeni şeyler öğreniyoruz. Bitki ve hayvan tüm canlılarla doğal çevrelerinin ilişkilerini öğrenme çabalarına da bilim dilinde **ekoloji** deniliyor. Nasıl beslenirler, mevsim değişikliklerine nasıl karşılık verir, bambaşka türler birbirinden ne yaşam desteği alır?

Mahallemizin harika bir doğası var. Zaten **Çiğdem**'i çok beğenmemizin gerisinde, doğa sevgimiz, bundan özel bir keyif almamız yatıyor. Sevgi ise biliriz, tanıdıkça artar. Yaşam keyfimizi artırmak için ekolojiden öğreneceklerimiz var.

Çiğdem'de çevre ve iklim değişikliği çalışmaları kapsamında mevsimlik ekoloji turları yapalım dedik. Mevsim dönümlerinin en etkili zamanlarını, Nisan - Mayıs ve Eylül - Ekim dönemlerini seçtik. Bir uzmanın eşliğinde sokak ve parklarımızdaki ağaçları, çalıları, çiçek ve otları yerinde ve yakından izleyeceğiz, toprağı daha iyi tanıyacağımız kısa yürüyüşler yapalım ve bilgilenelim; **özellikle 9-13 yaşlarındaki çocuklarımızla gezerken ağaçların konuğu olalım, ağacın gövdesine kendi ağacın türünü ve etiketleyenin adını yazacağımız etiketler asalım** planını yaptık.

Planlanan ilk turumuza 26 Mayıs Pazar günü **Kültürevi**'nde ağaçlar ve ağaçlandırma konulu canlı bir sunumu izlemekle başladık. Tur sırasında konuk olunan ağaçlar hakkında bilgiler aktaran **Kırsal Çevre ve Ormancılık Sorunlarını Araştırma Derneği KIRÇEV** Başkanı orman mühendisi Sayın **Ahmet Demitaş**'ı dinledik. Bizlere ağaçlar, yararları, yaşamları ve doğayla ilişkileri ile kentlerde ağaçlandırma konularında değerli bilgiler aktardı.

Mevsimlik Ekoloji Turu yürüyüşümüz 1651. Sokağın başında İşkent Sitesi köşesinden başladı. Sokak boyunca yokuş yukarı yürüyerek kaldırımlardaki dişbudak yapraklı akçaağaç ve çınarları yakından tanıdık. Rehberimiz yaralanmış, hastalıklı ve kurumaya yüz tutmuş bazı ağaçlarımızı gösterdi, fide dikmek kadar korumanın önemini anladık.

Sonra **Seğmen Sitesi**'nin köşesinden sola bükülerek içinde güvercinlerin beslendiği koruluğa daldık. Burada da sarıçam, karaçam, mahlep, Arizona servisi, göknar gibi ağaçlarımızı ziyaret edip etiketlerini bağladık.

Grup **Doğa Koleji**,nin altına varıp sola dönülünce **1000 Çocuk Korosu Hatıra Parkı**'na girmiş olduk. Buradaki yürüyüş parkurunu izlerken bizleri sedirler, iğdeler, katalpa ve ladinler konuk etti.

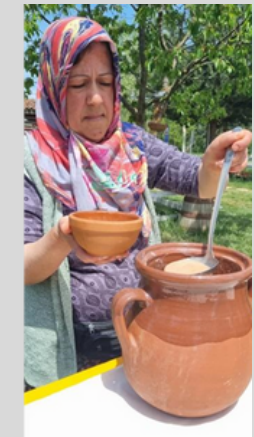
Turumuzun sonunda parkın 1551. Cadde'ye bakan yüzündeki küçük dinlenme ve çocuk oyun alanında sıcak komşu söyleşileri arasında **Çiğdemim Derneği**'nin cömert ikramlarıyla ortak neşemizi bir kat daha artırdık.

Alışageldik rotalardan farklı, yeni bir **Çiğdemim Gezisi**'ne başlamak üzere Cumartesi sabahı erken saatte derneğimiz önünde toplanarak otobüsümüze binip yolculuğumuza başlıyoruz. **Gökhan Coşkun** bey yolculuğumuza eşlik ederken, yoldan da rehberimiz **Metin Güden** beyi alıyoruz. Kahvaltımızı araçta yapıp Polatlı-Eskişehir üzerinden yaklaşık dört saatlik yolculuktan sonra ilk durağımız olan **Bilecik Küçükemmalı Tabiat Parkı**'na varıyoruz. Buradaki güzel manzara ve orman dokusu eşliğinde göl çevresinde kısa bir yürüyüş yapıp, bol bol fotoğraf çekme imkânına sahip oluyoruz. **Küçükemmalı Tabiat Parkı**, Tarım ve Orman Bakanlığı **Doğa Koruma ve Milli Parklar Müdürlüğü**'ne bağlı, **Pazaryeri Belediyesi** işletmesinde faaliyet göstermektedir. Marmara Bölgesinin güneydoğusunda yer alan **Bilecik İli**, **Pazaryeri ilçesi**, **Küçükemmalı Köyü** sınırlarında yer almaktadır. Park içinde yürüyüş yolları, iskeleler, ahşap köprüler, oyun alanları, piknik masaları ve kamelyalar, barbeküer, karavan kamp alanı, su sporları merkezi bulunmaktadır. Piknikçilerin yoğun ilgisinin olduğu park, temizliği ile gönlümüzü fethetmeyi başarıyor.

Sokaklarının temizliği, bahçelerinde ve camlarında birbirinden güzel çiçekleri ile dikkat çeken, şirin bir köy olan **Kınık**'a uğrayıp, **Kelime ve Anne müzelerinin** kurucusu, yazar **Şermin Yaşar**'ın, 82 yaşındaki dedesi **Salim Yaşar**'ın çömlek atölyesini ziyaret ediyoruz. Burada toprağın çömlek, testi gibi kaplara dönüşümünü gözlemleyip **Salim Bey**'den de çömlek yapımını izleme şansını buluyoruz. Demet hanımın yaptığı çömleği düşürme şakası da hepimizi hem güldürüyor hem korkutuyor. Bitişik nizamda yolun her iki tarafında sıralanmış evlerin ve atölyelerin sokağa bakan pencerelerinde, köyde üretilen akıtma desenli saksılar ve içinde renk renk açan çiçeklerin hoş bir görüntü oluşturduğunu görüyoruz. Bulgaristan'dan göç eden aileler tarafından kurulmuş bir göçmen köy olduğunu, Roma döneminde, Anadolu'dan gelip Bursa bölgesine giden meşhur **Roma Yolu**'nun buradan geçtiğini, ormanlar dışında kalan alanlarda bol miktarda bira hammaddesi olan şerbetçi otunun yetiştiğini öğreniyoruz.

Öğle yemeği için organik ürünler çiftliğine hareket ediyoruz. Bu güzel çiftlikte kendi ürünleri olan tarhana çorbası, güveç, pilav, salata, yoğurt, turşu ve kabak tatlısından oluşan yemeğimizi afiyetle yiyoruz. Çiftlikte ata tohumu ve bu tohumlardan elde edilen ürünlerin satışının yapıldığını, ayrıca kalmak isteyen tatilciler için altı tane bungalovun da olduğunu öğreniyoruz. Kendi hobi bahçesi bulunan bu küçük evlerin sezonluk da kiralanabileceğini ve kendi bahçelerinde organik tarım da yapılabileceği bilgisini alıyoruz.

Yemek sonrası bölgenin Halfeti'si olarak bilinen ve bir kısmı 2006 yılında yapılan baraj ile sular altında kalan **Günyurdu Köyü**'ne hareket ediyoruz. Köyün bir kısmı baraj sularının altında kaldığından, dramatik görüntülerin olduğu bu yerde enteresan fotoğraflar çekiyor, gölette gezinen angut kuşlarını görüp, fotoğraflarını çekiyor, Osmanlı'nın sessiz köyü olarak tanımlanan bu şirin köyü geziyoruz. Burada otantik olarak döşenen **Bizim Köşk** ve **Bizim Evi** görme şansını elde ediyoruz.

Marmara, Karadeniz, İç Anadolu ve Ege Bölgeleri'nin kesiştiği noktada, Osmanlı İmparatorluğu'nun kurulduğu topraklarda yer alan **Bilecik**'e geçiyor ve Cumhuriyet Mahallesi'nde yer alan **Şeyh Edebali Türbesi**'ni ziyaret etmek için asansörle yukarı çıkıyoruz, yürümek isteyenler için yokuşlu bir yol da mevcut. Bu türbede Osmanlı Devleti'nin kurucusu **Osman Gazi**'nin kayınpederi ve hocası Şeyh yatmaktadır. Eskiden kubbeli olan fakat **Kurtuluş Savaşı** sırasında Yunanlıların yaptıkları saldırılarla tahrip edilen türbenin üzerine kiremit çatı örtülmüştür. Bir salon ve iki ayrı odadan ibaret olan türbede, büyük odada mihraplı bir mescit, diğer yandaki odalarda ise sohbethane ve misafirhane bulunmaktadır. **Türbe** çevreyi gören bir tepenin üstünde kalmakta ve çevreyi gözlemleme imkânı sağlamaktadır.

Osmanlı Beyliği'nin ilk başkenti olarak bilinen **Söğüt**'e geçiyoruz. **Ertuğrul Gazi** tarafından bir kuşatma ve mücadele sonucunda 1232 yılında Bizanslılardan alınmıştır. **Ertuğrul Gazi Türbesi**'nin de içinde bulunduğu ilçe, önemli bir turizm merkezidir. Her yıl **Söğüt Şenlikleri** düzenlenmekte ve çok büyük katılım olmaktadır. **Ertuğrul Gazi Türbesi** ve **Türk Büyükleri Abidesi**'ni ziyaret ediyoruz.

İznik'e geçip göl kenarındaki otelimize yerleşiyoruz Akşam yemeğimizi canlı müzik eşliğinde otelimizde yiyoruz. **Gökhan Bey** kendine uyarladığı "dilber dansı" ile akşamımızı daha da eğlenceli hale getiriyor.

Sabah erkenden kalkıp göl kenarında biraz gezdikten sonra kahvaltımızı yapıyor ve çevreyi gezmeye başlıyoruz. Bursa ilinin ilçesi olan **İznik**, adını şehirden alan **İznik Gölü**'nün doğu kıyısında, Bursa ilinin kuzeydoğusunda yer almaktadır. **İznik**'te dört kapı olduğunu öğreniyoruz. İlk durağımız **Lefke Kapı** oluyor. Kentin doğu ucunda yer alan kapı, **İstanbul Kapısı** ile büyük benzerlik gösteriyor. Büyük olasılıkla önceden avlu içinde iken Bizans Dönemi'nde eklenen yapılarla avlu kapatılmış ve bugün gördüğümüz koridor şeklinde yol olmuştur. **Orta kapı** kemeri üzerinde içte ve dışta birer yazıt vardır. Diğer kapılar hakkında da bilgi alıyoruz. Kentin kuzeyinde yer alan **İstanbul Kapısı**, üç ayrı kapıdan oluşmuştur. Kente dışarıdan girişte esas sura ait olan kapı ile en içteki kapı arasında oval bir avlu bulunur. Dışarıdan girişte ilk kapı ön sura ait olup, iki yanında yarım silindirik kapı kuleleri vardır. Kapı, kuleleri birleştiren dikdörtgen surun tam ortasında yer alır. Avlunun sonunda düzgün kesme taşlardan yapılmış üçüncü bir yapı vardır. Bu kapı söveleri üzerinde yüzleri dışarı dönük iki **Medusa başı** görülür. Bunlar kenti kötü ruhların etkisinden korumak için konulmuşlardır. **Yenişehir Kapı** üç kısımdan oluşmaktadır. Dıştan kente ilk girişi sağlayan kapı ön sura bağlıdır, batı kısmı **şipolyen** (başka yapılardan alınma) parçalardan yapılmış olup surla birleşiktir ve doğu kısmı küçük bir surla bağlantılıdır. **İç kapıya** kare avludan geçilerek ulaşılmaktadır. **Göl Kapı** kentin batısındadır. **Lefke Kapısı**'ndan devam eden ana caddenin sonunda, **Göl Kapısı** bulunmakla beraber, bugün bu kapıdan hiçbir iz yoktur. Sağ tarafındaki kulenin yarısı ayakta, sol taraftakinin ise sadece temeli bellidir.

Lefke Kapıdan geçerek **Yeşil/Çinili Cami**'ye geliyoruz. **İznik ilçe merkezinde** olan Cami Osmanlı Dönemi'nin ilk vezirlerinden **Çandarlı Halil Hayrettin Paşa** tarafından yapımına başlatılmış, ölümünden sonra oğlu **Ali Paşa** tamamlattırıştır. Camide bulunan iki yazıt, bu durumu kanıtlamaktadır. Cami, kuzey-güney genel doğrultusunda kare planlı bir asıl ibadet mekanı ile, doğu-batı doğrultusundaki üç bölümlü son cemaat yerinden oluşmaktadır. **Yeşil Cami**'ye bu adın verilmesinin nedeni olan, görülmeye değer bir güzellikteki minaresi, ana mekânın kuzeybatısında yer alır. Kaidesi ve gövdeye geçişi sağlayan üçgenler mermer kaplamalıdır. Gövdede çini süslemelerinin yanı sıra sırlı tuğla da kullanılmıştır.

Yeşil Cami'nin hemen yanında bulunan 14. yüzyıl Osmanlı dönemine ait **Nilüfer Hatun İmareti Müzesi**'ne gidiyoruz. **I. Murad** tarafından annesi **Nilüfer Hatun** için yaptırılan imaret 1960 yılında müze olarak hizmete açılmıştır. Bina önceleri arkeoloji müzesi olarak da hizmet verirken, arkeolojik koleksiyonun yeni yapılan **İznik Arkeoloji Müzesi**'ne taşınması ile birlikte, 2022 yılından itibaren **Türk İslam Eserleri Müzesi**'ne ev sahipliği yapmaktadır.

Arkeoloji eserlerini görmek için **İznik Müzesi**'ne geçiyoruz. Roma döneminde birinci konsilin toplandığı, Bizans, Selçuklu ve Osmanlı dönemlerinde de önemini koruyan Bursa'nın İznik ilçesinde inşa edilen müze, şehrin 8 bin 500 yıllık geçmişine ait izleri barındırıyor. İlçede 2020 yılında yapımına başlanan **İznik Müzesi**, 14 Ocak 2023'ta ziyarete açıldı. Her dönem önemli bir kent olma misyonunu sürdüren **İznik**'te, 4 uygarlığa ait eserlerin bulunduğu müzede neolitik dönemden Osmanlı'ya uzanan süreçte yer alan 1500'e yakın eser arasından en çok lahitler ilğimizi çekiyor. Müzenin **Hisar Odası** bölümünde Roma dönemine ait **Antigonos**, Tanrılar ve Truva'dan esinlenilen **Akhileus** ile **Anne-Kız lahitleri** sergilenmektedir. Bunların içinde milattan sonra 2'nci yüzyılda yapıldığı bilinen ve bir kadının, kocasının ölümünün ardından yaşadığı üzüntüyü gösteren **Antigonos lahdi** öne çıkıyor.

Yeni bir müze ziyareti için yolumuza devam ediyor ve **Ayasofya Müzesi**'ne gidiyoruz. Bu ilginç yapıda cami ve müze bir arada yer almaktadır. Dünya tarihi açısından önemli bir yapı olan **Ayasofya mabedi**; ilk olarak MS. 7'nci yüzyılda Romalılar tarafından inşa edilen **Gymnasium** üzerine Bizans Dönemi'nde **bazilika** olarak inşa edilmiştir. 11'inci yüzyıldaki depremde sonra yenilenmiştir. Üç sahanlıdır. **Orhan Gazi** tarafından İznik'in fethi ile 1331 yılında camiye dönüştürülen yapı, **Kanuni Sultan Süleyman** döneminde **Mimar Sinan** tarafından yenilenmiştir. 1935 ve 1953 yıllarında yapılan onarımlar sırasında renkli taşlarla bezenmiş taban mozaikleri ve din görevlilerinin törenler esnasında topluca bulundukları, yarım yuvarlak oturma kademeleri ortaya çıkarılmıştır.

Öğle yemeğinden sonra göl çevresinde uzun bir yürüyüş yapıp **Aziz Neophytos Bazilikası**'nın kalıntılarını görüyoruz. 2014 yılında, **Bursa Büyükşehir Belediyesi**'nin, tarih boyunca **Bitinya, Roma, Selçuklu ve Osmanlı** gibi birçok medeniyete ev sahipliği yapan İznik'te başlattığı "**Tarihi Kültürel Mirası Tespit ve Havadan Fotoğraflama Çalışmaları**" sırasında tesadüfen tespit edilen bazilika, bulunduğu günden beri adından sık sık söz ettirmeye devam ediyor. İlk olarak, **Amerikan Arkeoloji Enstitüsü** tarafından 2014 yılının en önemli on keşfi arasında gösterilen ve günümüzden 1600 yıl öncesine tarihlenen bazilikanın birçok mimari ögesi bozulmadan günümüze kadar ulaşmayı başarabilmiş. Gerekli düzenlemeler ve çalışmalar yapıldığı takdirde taban mozaïği gibi daha birçok görkemli eserin de gün yüzüne çıkması bekleniyor. 740 yılında büyük bir depremle sular altında kalan, mimari plan olarak İstanbul Ayasofya ve Selçuk St. Jean Bazilikasına benzeyen Roma Dönemi bazilikasının, şimdilerde bir **sualtı arkeoloji müzesine** dönüştürülmesi planlanıyor.

İznikli Pisagor diye de bilinen, **Kadir Yılmaz**'ın çini atölyesini ziyaret ediyoruz. **Pisagor**'un adalet kupasını yeniden nasıl yaptığını, kupanın çalışma prensibini anlatıyor ve seramik yapımını uygulamalı olarak izliyoruz. Çini alışverişi yaptıktan sonra, serbest zamanımızda ekmek ve peynir alışverişi yapıyoruz.

Süleyman Paşa Medresesi Çini Çarşısı'nı ziyaret ederek çini yapım aşamalarını izliyor ve alışveriş yaparak İznik gezimizi tamamlıyoruz.

Biraz yorgunluk, biraz mutlulukla dönüş yolculuğuna başlıyoruz. Yolculuğumuz boyunca bundan sonraki gezilerin nerelere olabileceğini düşünüyoruz, geç saatlerde mahallemize gelip vedalaşarak ayrılıyoruz. Tatlı yorgunluğumuzla evimize ulaşmanın mutluluğunu yaşıyoruz. En kısa zamanda yeni gezilerde görüşmek üzere...

Çiğdem Eğitim, Çevre ve Dayanışma Derneği (ÇİĞDEMİM DERNEĞİ)

MİSYONUMUZ (ÖZGÖREVİMİZ)

Mahalleli olma kültürünü yaygınlaştırarak; mahalle sakinlerinin yaşam kalitesini yükseltmek ve karar alma süreçlerinde etkili olmak

VİZYONUMUZ (ÜLKÜMÜZ)

Mahalleli olma ve dayanışma kültürünün etkin olduğu, bölgesel ve ulusal karar alma süreçlerinde etkili olan, yaşam alanlarıyla farklı özellikteki bireylerin (yaş, cinsiyet, engelli)mutlu olduğu bir mahalle olmak.

Mahalleli olmak demek; Mahalleli olma ruhuyla (dayanışma, birlikte yapma, hareket etme ve iyi komşuluk), örgütlü yapıyla, tüm karar süreçlerine dâhil olmak, mahallesinin yaşam kalitesini yükseltirken otoritelere ve diğer örgütlenmelere yardımcı olmak

DEĞERLERİMİZ

Şeffaf : Dernek, karar ve uygulamaları ile ilgili her türlü bilgi ve belgeyi paylaşır.

Gönüllü: Derneğin tüm çalışmaları gönüllülük esasına dayanır.

Dayanışmacı: Dernek, uygulamalarında; çevreye ve toplumsal olaylara duyarlı, yardımsever, paylaşımcı ve özverili bir yaklaşım sergiler.

Önyargısız : Dernek tüm uygulamalarında önyargısız davranır. Farklı fikir, görüş ve önerilere açıktır.

Bağımsız ve tarafsız : Dernek, Cumhuriyetin kuruluş değerleri ve Atatürk ilke, devrimleriyle çelişmemek kaydıyla farklı siyasi görüşlere eşit mesafede durur.

Katılımcı : Dernek, kararlarını katılımcılık anlayışı (ilgili tüm taraflar, kadınlar, çocuklar, engelliler, yaşlılar vb.) ve uzlaşa ile alır. Misyon, vizyon ve değerleri doğrultusunda toplumsal karar alma mekanizmalarına katılır. Mahalleyi ilgilendiren her konudaki kapsamlı çalışmayı, ortak anlayış, işbölümü, yetki ve sorumlulukları belirleyip kabul gördükten sonra yurttaşlık bilinci ile ele alır.

Öncü : Dernek örnek uygulamaları ile toplumda ve çevresinde öncü bir rol üstlenir.

Öğrenen Bir Organizasyon: Değişim ve gelişime açıktır, bunun için tüm fırsatları değerlendirir.